46. ÉVFOLYAM 15. SZ. ÁRA: 5,80 Ft 1990. ÁPRILIS 11.

LUDAS MATYI

– Majd nem fog nevetni a sógor, ha megtudja, hogy a tőlük felvett hitelből etetjük őket!

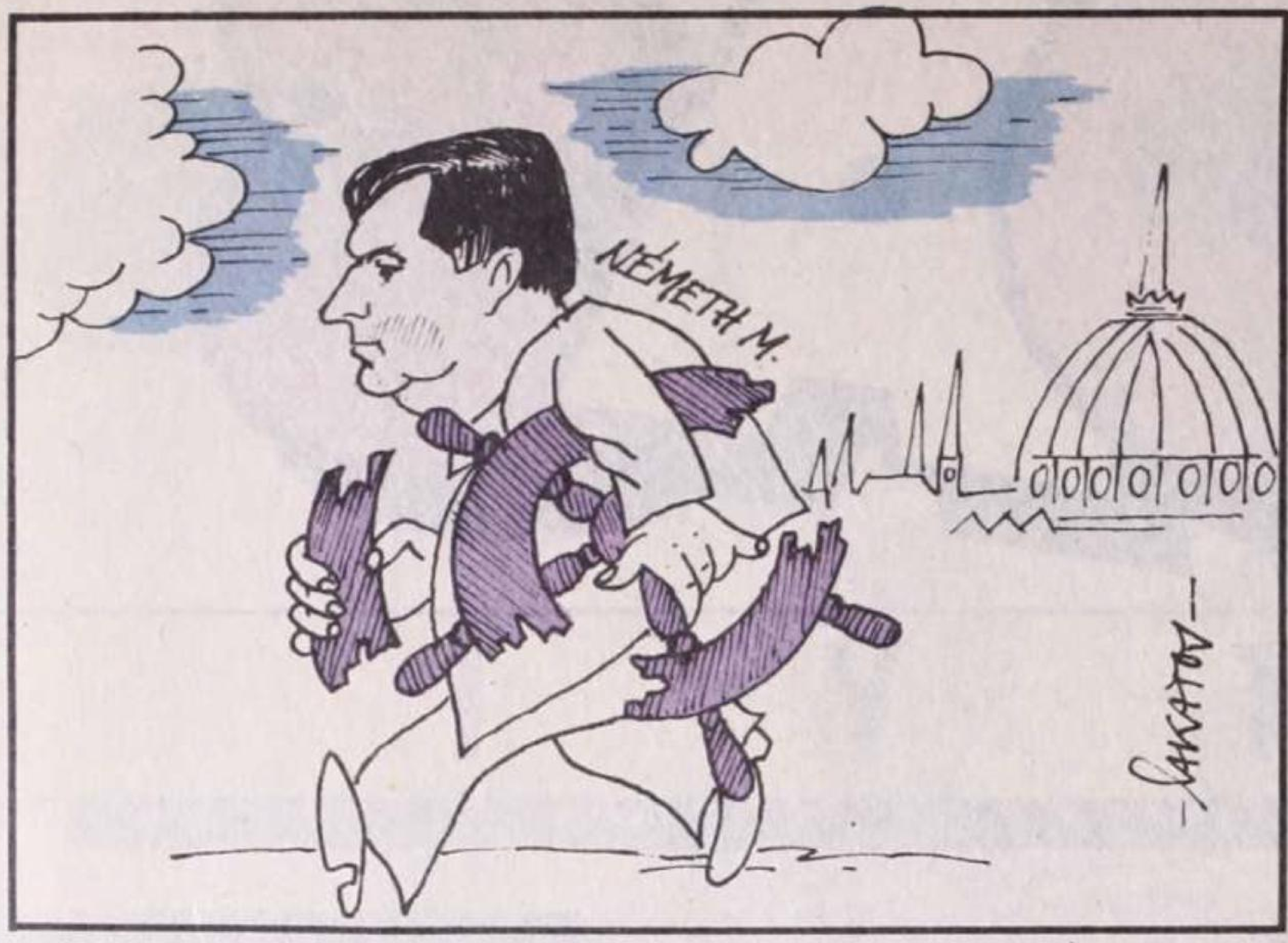
SVÉD ÚJSÁGÍRÓK KÉRDEZTÉK

– Nem volt mód a szavazatok gyorsabb összeszámlálására?

– Kézzel igen, de ezek ragaszkodtak a gépihez!

MINDEN VÁLTOZIK

TÁVOZIK A KORMÁNYOS

ÚTKÖZBEN

LÉLEKHARANG

MEGKÉSETT REHABILITÁCIÓ

VÁLASZ HELYETT

Névtelen „Nyílt levél a Ludas Matyihoz" címmel versezetet közöl az Új Ludas legutóbbi száma.

A szerző fölpanaszolja benne, hogy lapunk mostanában nem foglalkozik az Új Ludassal.

„... megbántódva zengem:
Nem foglalkozik velem mostanába,
..."

Hát bizony, ez az igazság.
Nincs hozzá kedvünk.
Nincs rá időnk.

Nem ízlésünk szerint való a meddő kötözködés.

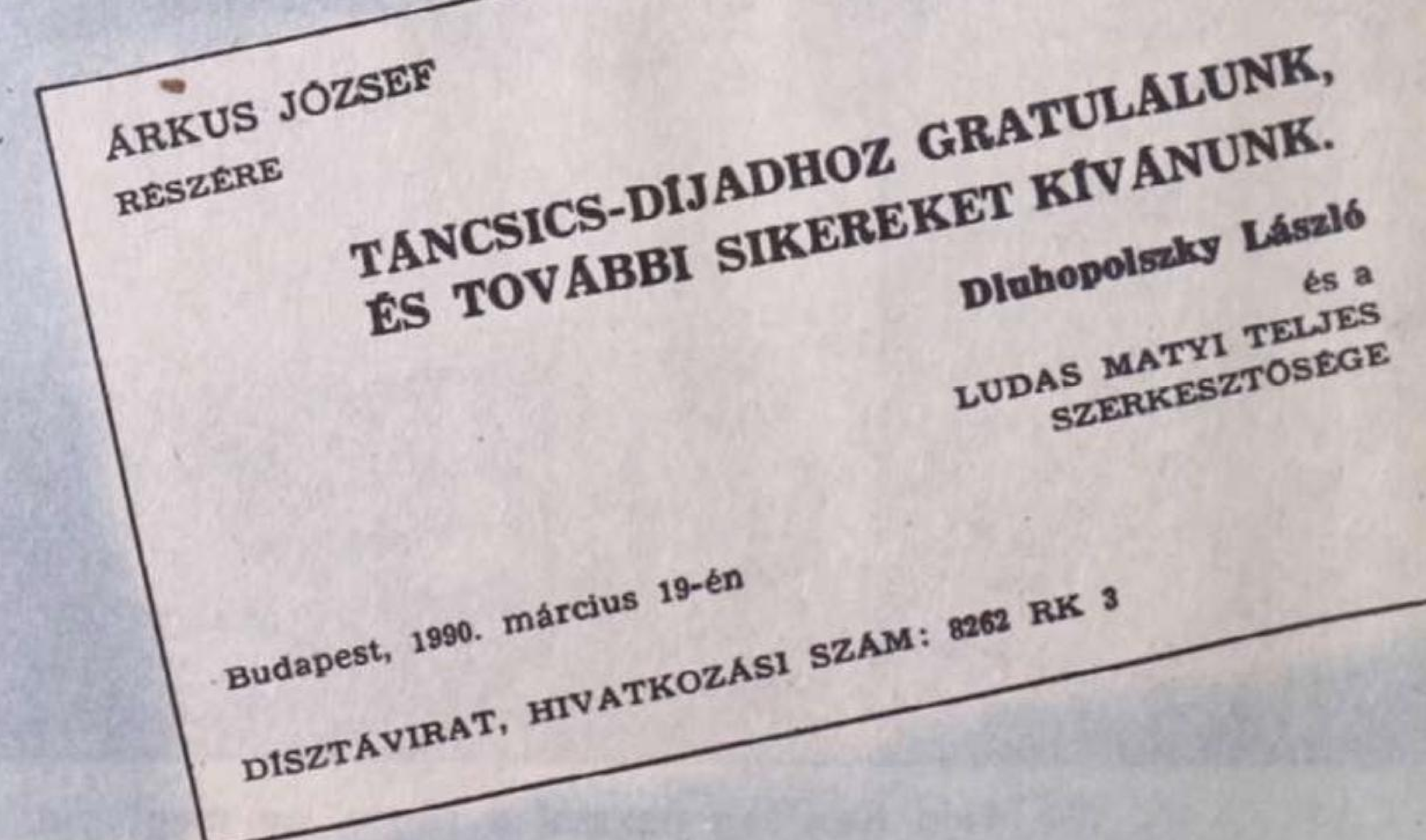
Aztán meg csacsiság volna számonkérni egy bökverstől jómodort, helyesírást, ilyesmit.

Vagy az igazmondást.

Ugyanis foglalkoztunk azért mi az Új Ludassal.

Egy dísztávirat elejéig.

Íme, a szöveg:

ÁRKUS JÓZSEF
RÉSZÉRE

TÁNCSICS-DIJADHOZ GRATULÁLUNK,
ÉS TOVÁBBI SIKEREKET KÍVÁNUNK.

Dluhopolszky László
és a
LUDAS MATYI TELJES
SZERKESZTŐSÉGE

Budapest, 1990. március 19-én

DÍSZTÁVIRAT, HIVATKOZÁSI SZÁM: 8262 RK 3

Ja, és még egy apróság. A hozzánk intézett költemény 13 sorból áll. A babona ezt nem tartja szerencsés számnak.

Ezért, a kitűnő rádiós kolléga szavaival: Rosszak a látási viszonyok, csúszósak az utak, vigyázzunk egymásra, vigyázzunk magunkra.

Hát ennyit az időjárásról.

JÓ TANÍTVÁNY

— Ide figyeljen, Gyaraki! — szól a főszerkesztő az ifjú riporterhez. — A maga stílusa elavult, az ilyen riporterek nem életképesek. Ma már nem lehet bájologni, kedveskedni. Maga túl jólfésült, udvarias. A szemtelen, a rámenős, a pimaszul kérdező riportereké a jelen és a jövő. Olyan dolgokat kell kérdezni, hogy a riportalanynak nyíljon ki a bicska a zsebében, vagy üsse meg a guta. Provokálni kell. Érti, édes fiam?

A riporter bólint.

— Értem, főnök. Megfogadom a tanácsát. Apropó, mikor emeli a fizetésemet?

— Máris pimaszkodik?

Az ifjú tollfaragó lezserül felült a főszerkesztő asztalára.

— Mondja, öreg úr, valaki keresztapja van odafönt? Hogyan lett maga egyáltalán főszerkesztő? Ezzel az ésszel? Igazából maga legfeljebb portás lehetne itt.

A főszerkesztő kivörösödve:

— Mit mondott?!

— Elárulná — folytatta zavartalanul a másik —, hogy kivel íratja a vezércikkeit? Tényleg a Székács ír mindent maga helyett?

— Ez felháborító szemtelenség!

— És abból mi igaz, hogy a titkárnője egyben a szeretője is?

— Micsoda?! Hogy nekem a szeretőm?!

— Máskülönben miért vette ide? Ez a nő még gépelni sem tud. Amíg megtalál egy betűt, lejár a havi bérletem.

— Ez hazugság! Rágalom! — a főszerkesztő a szívéhez kap, — Jaj a szívem. Orvost, orvost! Kikészít ez a modortalan fráter!

— Melyik orvost hívjam? A fiát? Akinek orvosi diplomát vásárolt?

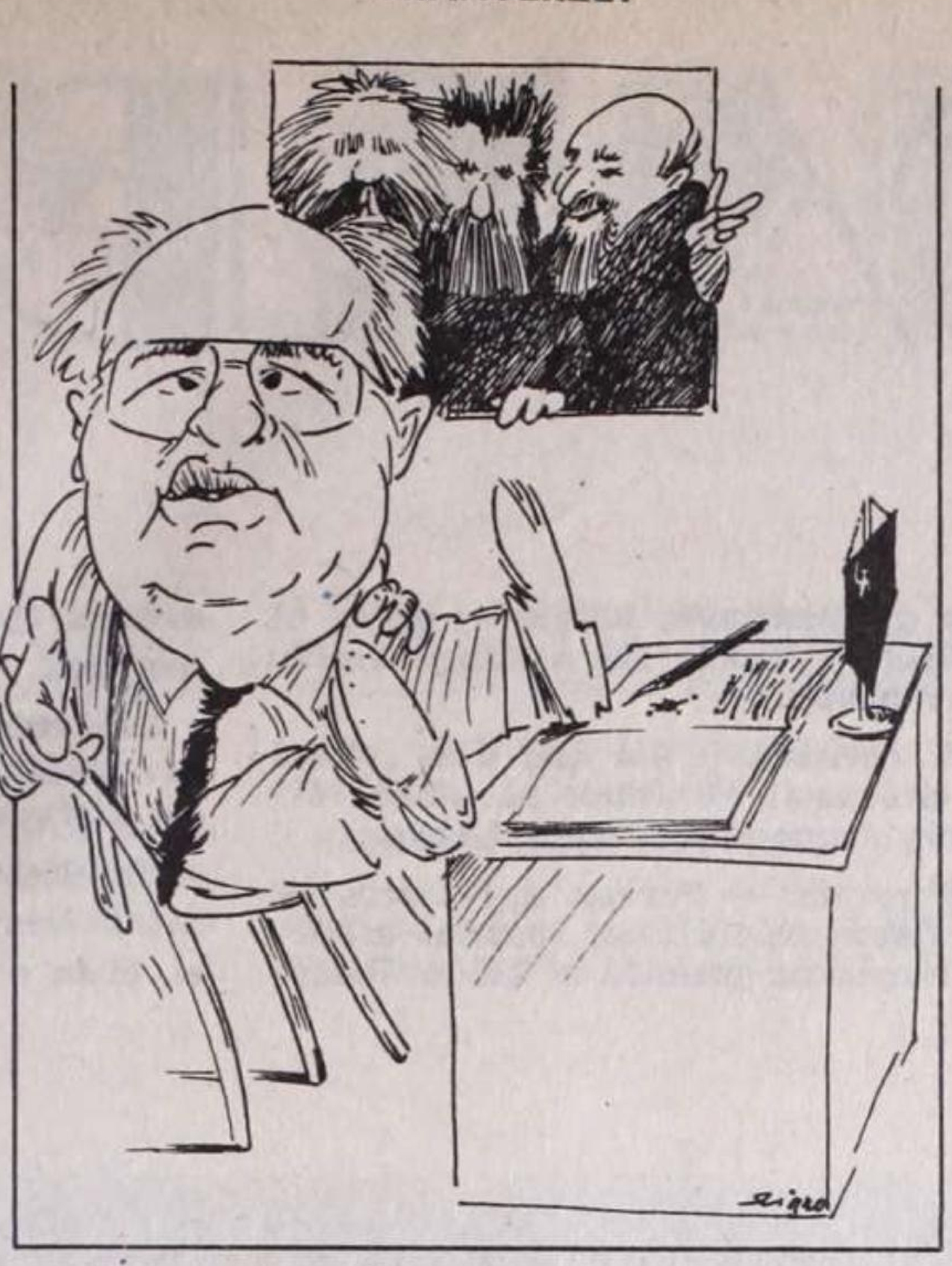
A főszerkesztő összeesik.

A riporter elégedetten bólint.

— Azt hiszem, fog ez menni.

Kemény György

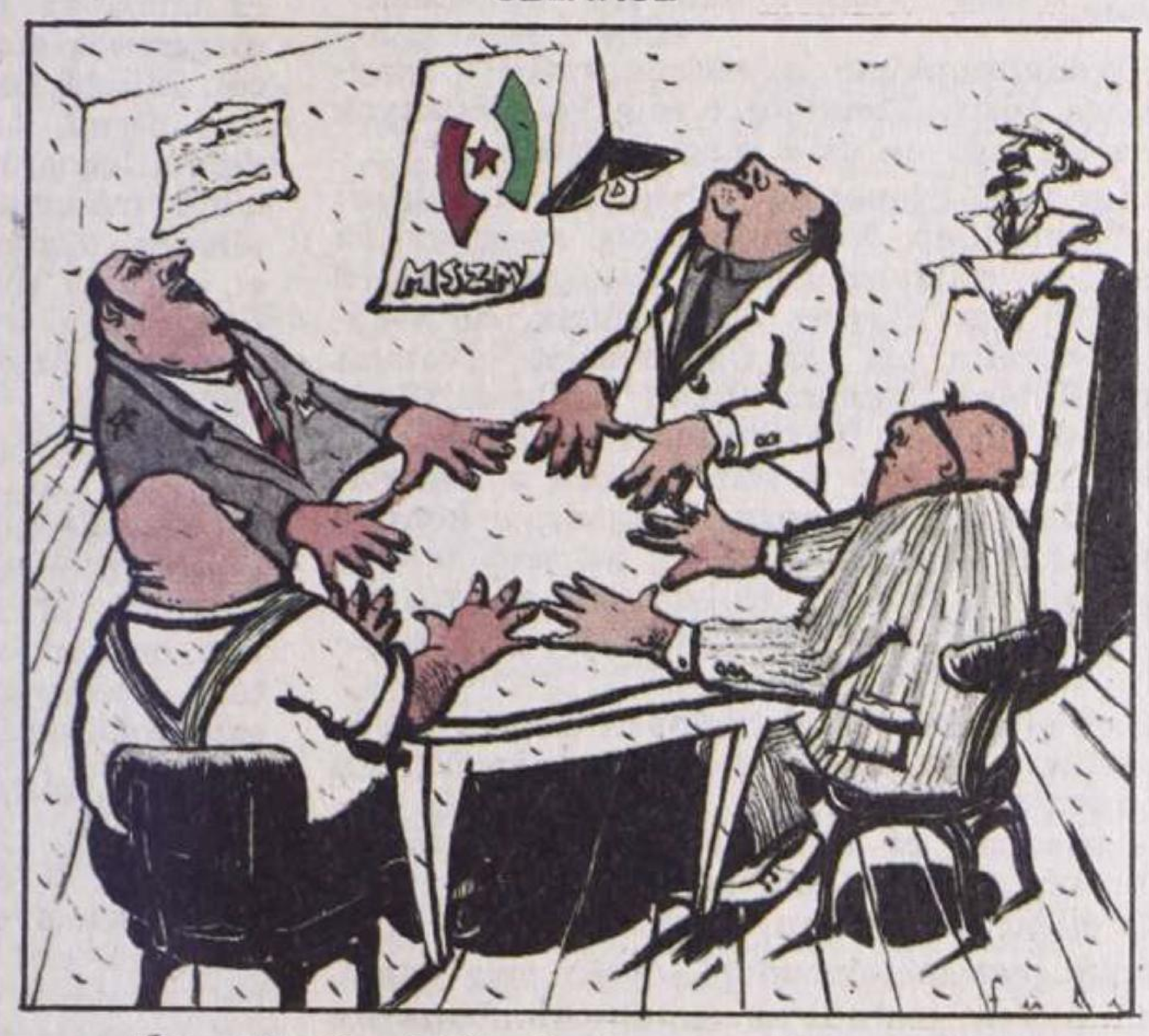
HIÁNYÉRZET

Ez most vagy Litvánia, vagy az az ütődött rajzoló megint lefelejtette a homlokomról a Gorbi-foltot.

SZEÁNSZ

— Úgy látszik elvtársak, hogy a kísértet végleg elhagyta Európát...

RENDSZERVÁLTÁS

— Most, hogy végre zöldet kaptunk, taposs a gázra!

PESTI ABSZURDOK

(ALULJÁRÓBAN)

– Érettségi vizsgatételeket tessék!
– Bocsánat, jól hallottam?
– Igen... Uraságod melyiket parancsolja?
– Hm... Kérek egy matematikát.
– A tavalyit, az ideit, vagy esetleg a jövő évit?
– A kisfiam még csupán óvodás...
– Semmi gond! Íme, a 2004. évi matektételek...
– Mennyivel tartozom?
– Potom kétszázezer forinttal.
– Te jó ég! Hiszen az idei tételek csak ötezerbe kerülnek.
– Ja kérem, ez viszont már a 2004-es ár!

(DÍJBESZEDŐ)

– Jó napot kívánok.
– Jó napot. Tessék parancsolni...
– Ha megengedi, leolvasnám a villanyóra állását...
– Sajnos, az órát két hónapja leplombálták.
– Akkor a gázmérőt nézném meg...
– Már régen kikapcsolták azt is.
– Ugye, azért a lakbérét kiegyenlítené?
– Én már nem lakom itt...
– Már megbocsásson, de akkor mit keres itt ebben a lakásban?
– Az emlékeimet, uram, az emlékeimet...

Walter Béla

ILYEN MÉG NEM VOLT!

A Ludas Matyi e heti címlapját Gerhard Haderer, a világhírű osztrák karikaturista balatoni élménye alapján rajzolta, felkérésünkre.

Többek között ezzel is jelezni akarjuk, hogy szívesen csatlakoznánk Európához.*

Arról is olvashat legfrissebb lapunkban, hogy végre ki kellene alakítani az átigazolások korrekt rendszerét, nem a sportban, természetesen.

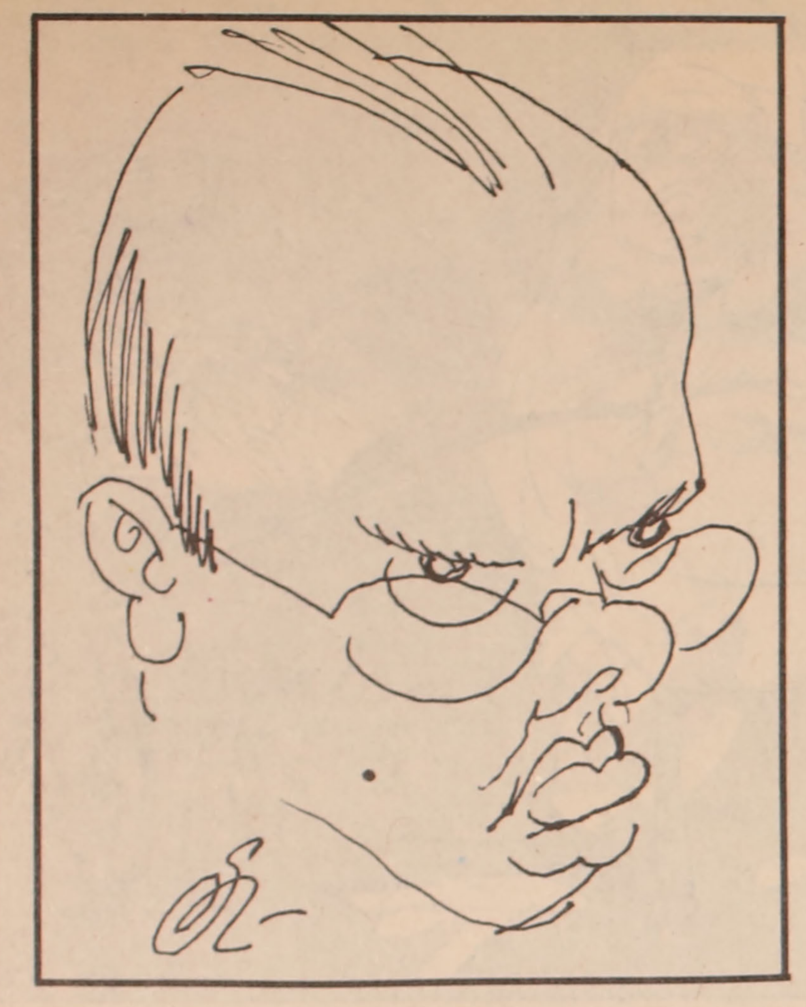
Fanyar humor, elegancia, lényeglátó mély emberismeret jellemezte Tabi Lászlót. Egy éve hagyott itt bennünket korunk egyik legnagyobb magyar humoristája, lapunk alapítógárdájának tagja, volt főszerkesztője.

Az ő emléke előtt is tisztelgünk a vele készített utolsó interjú közlésével.

* A nyílt levél Európához című humoreszk viszont arról szól, hogy miért nem szeretnénk csatlakozni Európához.

KEZDJE A HETET LUDAS MATYIVAL

PARDON EGY ÉLETRE

Volt egy gyűjteményes kötete — egy a 61 könyve közül —, amely ezt a címet viselte: „Csak viccel a bácsi”.

Nos, 1989. április 29-e óta már nem „viccel a bácsi”, eltávozott közülünk az utóbbi évtizedek nagy humoristája, Tabi László.

Volt egy rovata — Pardon egy percre —, amelyben finom iróniájával, roppant szellemesen és elegánsan mondta el különvéleményét az éppen időszerű eseményekről, jelenségekről.

Nos, ebből az „egy percből” talán az örökkévalóság is kikerekedik odafent, abban az égi szerkesztőségben.

Ha eltekintünk azoktól az évektől, amelyeket a Nemzeti Sport munkatársaként töltött el, élete a Ludas Matyihoz kötődött.

Egyik alapítója volt lapunknak, szerkesztője, majd több mint két évtizeden át főszerkesztője. Ebbéli tisztjében csak néhány szent alapelvéhez ragaszkodott.

Például ahhoz, hogy nincs szentség a humorban, nincs tabu-téma, illetve nem volna szabad lennie. A karikaturistát, a glossza-írót, a karcolat szerzőjét csak a felelősségtudat és a jóízlés korlátozhatja, semmi más.

Például ahhoz, hogy a „vevőt”, az olvasót kell kiszolgálni nem a főnökséget. Arról kell írni, amiről az utca embere beszél.

Az úgynevezett átlagember, a kisember gondjairól, problémáiról.

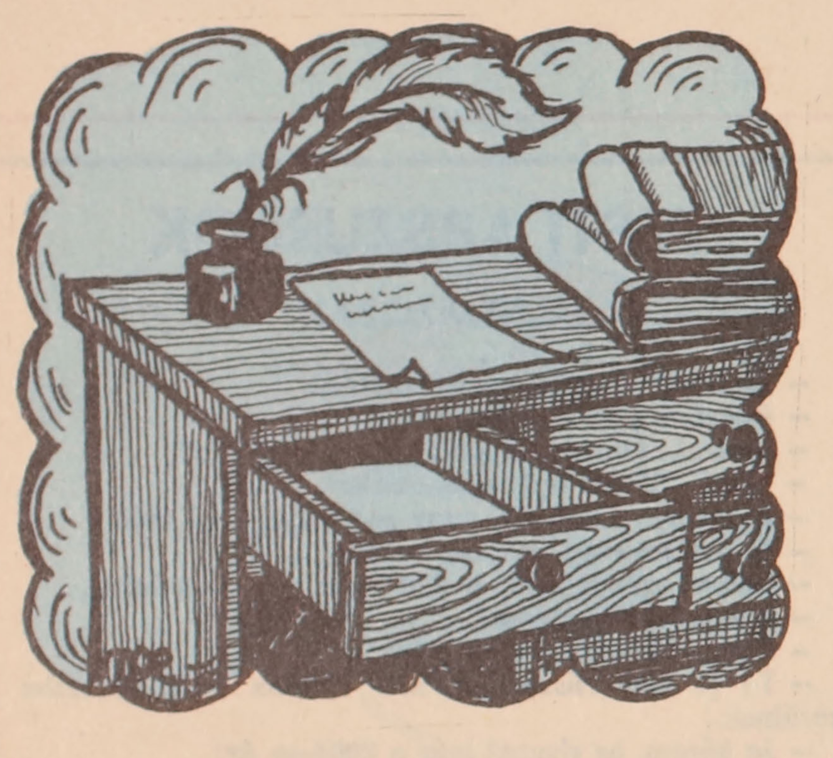
Például ahhoz, hogy derűt fakasztani, mosolyt csalni az arcra, netán, urambocs, harsány nevetést váltani ki — ez többet ér jobban segít elviselni az életet, mint sok száraz, tudományos elemzés, fennkölt szépírói mű, sokkoló tragédia.

Hát nem lesz könnyű folytatni, követni sem írásban, sem szerkesztésben a Mestert.

Mi mindenesetre megpróbáljuk.

Az alábbiakban azt a rádiós interjút közöljük, amelyet Farkas Endre készített vele 1989. április 10-én, nem egész három héttel a halála előtt. Ez volt utolsó interjúja, amit életében adott.

„NÉHÁNY KELLEMES PERCET SZEREZNI AZ EMBEREKNEK...”

— Kedves Mester, a sakkozó Polgár-lányok apukájával együtt írunk egy könyvet nevelési témáról, de ezen túlmenően más kérdésekről is szeretném faggatni.

— Nyugodtan kérdezzen, nekem van időm. Rengeteg időm van, én nem dolgozom. Már három éve abbahagytam. Negyvenéves koromban ugyanis úgy döntöttem: 65 éves koromban lemondok az összes tisztségemről, 75 éves koromban abbahagyom a munkámat, és 80 éves koromban az életemet.

— Ez tudatos elhatározás?

— Igen. Ne tessék úgy képzelni, hogy főbelövöm magam, remélem, erre beavatkozásom nélkül kerül sor. Amikor elmentem nyugdíjba 65 éves koromban, az égvilágon senki sem küldött. Nem is értették meg, miért tettem. Akkor megmagyaráztam, hogy nem várom meg, amíg szólnak, de előbb-utóbb a pozíciót ott kell hagyni. Aztán 75 éves koromban a munkát is abbahagytam, mert tudtam: jobbat nyújtani, amit életem delén adtam, már nem tudok. Viszont dolgozni csak azért, hogy megéljek, nekem nem kell. Életvitelem mindig szerény volt, sose volt kocsim, puritán vagyok. Nekem nem kell sok pénz ahhoz, hogy egyensúlyban tartsam magam.

— Miért pont ezeket az időpontokat választotta ki 40 éves korában?

— Visszaszámoltam. Egészséges szülők egészséges gyermekeként születtem, s az a meggyőződésem, hogy aki nem rongálja az egészségét, hosszú életű lesz: például nem szabad versenyszerűen sportolni, mint Churchill mondta „No sport”. Ha nem rongálja valaki az egészségét, tehát ha nem dolgozik túl sokat, nem iszik, nem dohányzik, akkor hosszú életet kell megélnie. Hacsak nem esik a fejére egy tégla, vagy egy járvány nem viszi el, legyen az társadalmi járvány. Egyelőre úgy látom, nem voltam ostoba, amikor ezeket a dátumokat kijelöltem.

— Társadalmunkban a sikeres embert irigység veszi körül. Vonatkozik ez a Polgár-lányok életére is, így van ez a maga esetében is?

— Így van, pláne, ha valaki olyan szektorban él, mint én. Engem mindig szerettek az olvasók, a színházi nézők. Én egy népszerű ember voltam. Sikeres életet éltem, de sohasem honorálta ezt az úgynevezett hivatalos fórum. Kétszer kaptam József Attila-díjat, de a Kossuth-díj nem jött számításba sohase. Azt hiszem, nem is kapott senki ebben a szakmában. Érdekes dolog, hogy a humor, a könnyű műfaj, akármilyen szinten áll, az nem komoly dolog nálunk. Komoly ember nem marháskodik. Valami ilyesmiket mondanak a gyepesfejűek, a miniszterek.

Ennek ellenére tulajdonképpen elégedett ember voltam. Nyomor és betegség elkerült. Én elmondhatom: semmihez sem értek. És ha ez az adottság, ez a bizonyos nézőpont, vagyis a humorra való hajlam, ha ez nincs bennem, akkor én koldus lettem volna.

Kérem, azt kell mondani, ötven évig írtam, és semmi sem maradt az asztalfiókomban. Ezt kevesen mondhatják el, mert nálam ezerszer tehetségesebbek is néha kénytelenek beletörődni ebbe jogosan vagy jogtalanul. Én, amit csináltam, az megjelent. Érdekes, nemde?

— Akinek minden sikerül, az biztos nem lesz depressziós.

— És én mégis depressziós alkat vagyok. Nem úgy depressziós, hogy klinikai kezelésre szorultam volna, hanem rosszkedvű, barátságtalan, társaságokban csendes.

— Talán azért, mert nem kellett bosszankodnia.

— Lehet.

Kérem, ha valaki öt írásból egy kiugrót tud csinálni, az már jó humorista. Én hízelgek magamnak azzal, hogy abszolváltam ezt a mércét. Minden ötödik írásom átlagos lehetett, és van olyan, amely az átlagosnál jobb. Tehát nem átlagos, hanem kiugró. Például „A vödör” című írásomat, mely a frontról való visszatérésem történetét egy lyukas vödörrel mondja el, tartom ilyennek. Már olyasmit is hallottam, hogy valaki egy társaságban mesélte ugyanezt, hogy vele történt meg. Szóval „népdal” lett.

Rengeteg pénzt kerestem, amit mind elosztogattam, mert nincs érzékem a gyűjtéshez. Háromszor nősültem, és most utoljára véglegesen, természetesen. Előző két feleségemtől elváltam. Mindenki, aki kapcsolatban volt velem, öröklakással búcsúzott, s én sohasem bántam meg. Lehetne a bankban vagyonom, eszembe sem jutott, hogy pénzt gyűjtsek.

— Miért vált el az első feleségétől?

— Azért, mert nem voltam alkalmas a házaséletre, 35 évesen nem voltam monogámiára berendezkedve. Ha már erre irányul a beszélgetés, el kell mondanom, hogy a nőkkel való kapcsolatom szánalmas jellegű. Minden nő, aki le akart teperni, akár házasság útján, annak sikerült. Hogy mondjam... nyitott voltam. A második feleségemmel a házasság sokáig tartott, tizenkilenc évig éltünk együtt, és tőle kaptam egy fiút. Most viszont egy nagyszerű, kedves, elragadó, segítőkész asszony a feleségem.

Amikor elváltam, a lakásom is otthagytam. Eljöttem a házasságból úgy, hogy a személyes holmimon kívül az égvilágon nem vittem el semmit. Egyik elméletem: aki elmegy, az nem vihet el semmit. Mert általában kettévágják a televíziót, ez a tied, ez az enyém, én nem.

— A fentieken kívül melyek a legfőbb elvei?

— Az életelvem, talán túlzás életelvnek nevezni: soha szándékkal nem bántottam meg senkit. Ez az egyik alapszabályom. A másik, hogy ha egy forinttal több pénzem van, mint amire szükségem lenne, akkor gazdag vagyok.

— Mi a szerepe a művészetnek az életben?

— Ha az irodalomra gondol, az irodalom feladata szinte csak a szórakoztatás. De ez nem feltétlenül csak a mosolyt jelenti, hanem, amíg olvasok, nagyon kellemesen érintsen meg. A humor szerepe is az, hogy kellemes perceket szerezzen. Az, hogy nevelő hatású, hogy etikailag formál valakit, vagy arra ösztönöz, ezt sohasem hittem.

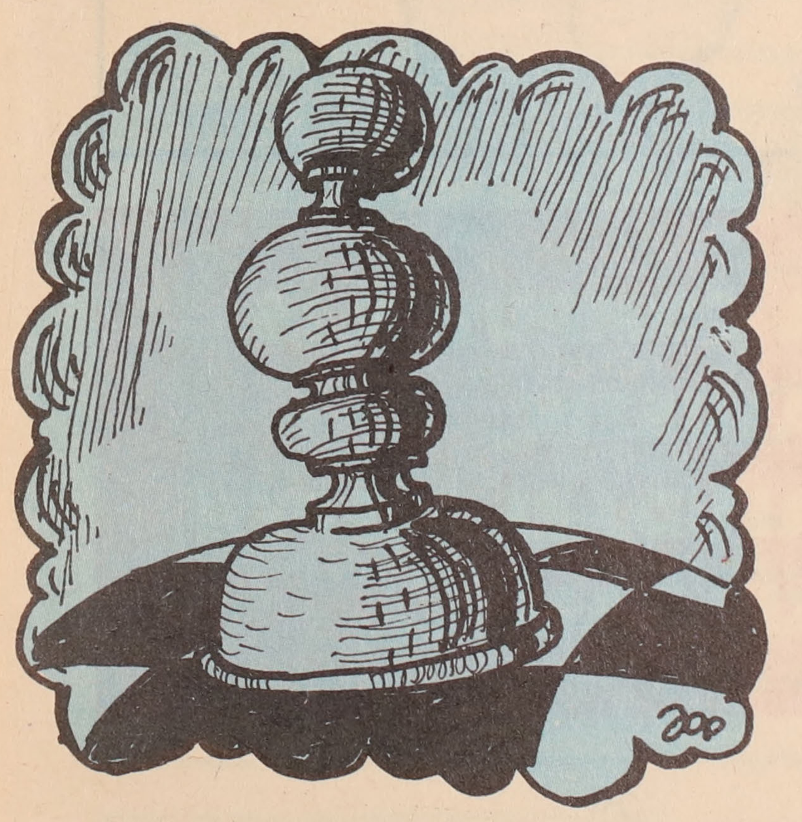
Ott volt előttem Schiller, Goethe, Einstein és a többi nagy német zseni példája. És a fasizmus mégis ebben az országban tudott érvényesülni. Akkor milyen alapon szabad azt mondani, hogy olyan könyveket kell írni, amelyek az emberiséget előreviszik?

Nem viszik előbbre. Csak annyiban, hogy kellemes órákat szereznek kinek-kinek, aszerint, hogy milyen az igénye. Van, aki csak Nagy Bandó Andrásig jut el, van, aki Karinthyig, Rodcsenkóig, Mark Twainig.

— És mi a véleménye a sakkjátékról?

— A sakkot én a világ legszellemesebb, leggyönyörködtetőbb játékának tartom. És osztom azok véleményét, akik részben művészetnek, részben tudománynak, részben játéknak nevezik. Mindegyiknek igaza van.

Én sakkoztam a Polgár Zsuzsikával, amikor ő hat vagy nyolc éves volt. Valóban az volt az érzésem, egész kivételes gyerek, kivételes jelenség. És a másik két kicsi is nagyszerű. Ezek a gyerekek valóban kiemelkedő tehetségek. Óriási nagyságok. De én nem nevezném őket zseninek. Ez egy másik szó. A zseni, az száz évenként születik, zseni Neumann János, zseni volt Karinthy Frigyes, ő az egyetlen magyar zseni. Kosztolányi halálos ágyán, amikor meglátogatta őt Karinthy Frigyes, azt mondta a távozó után: „Ez a marha volt közöttünk az egyetlen zseni”. Ez az én véleményem is.

Visszatérve a sakkra, lehet, hogy én nem tudom őket megítélni, de azt biztos, hogy mindig pártjukat fogtam. Én nem vagyok, soha nem voltam versenysakkozó, amatőr vagyok, aki valamikor nagyon jól játszott. Most már elmúlt felettem sok-sok idő. Most már gépekkel játszva az bizony hatos fokon már megver.

— Ha jól emlékszem, valamikor 1955-ben egy sakkgépről írt humoreszket. Akkor mellette vagy ellene volt?

— Gúnyolódtam, hogy milyen csodálatos dolog, eljön majd az az idő, amikor a sakk nemcsak sötéttel fog játszani, a világossal is ő fog játszani, úgyhogy, ha sakkozni akarok, csak bekapcsolom a gépet, és elmegyek moziba. A gép pedig majd otthon játszik.

— Akkor kifigurázta a gépet, most szereti?

— Ja! Nem bántó gúnnyal írtam, inkább irónia, halvány ironizálás volt egy új jelenségen. Nem érték, sem irodalmi, sem humor szempontjából, semmilyen szempontból.

Ma is néha leülök, játszom a géppel egy sakkpartit. És tudja, hogy mi a szomorú? Az, hogy fáradt vagyok és a sakkjáték már, sajnos, nem mindennapos szórakozásom, csupán heti.

— Nagyon szépen köszönöm a beszélgetést.

— Kérem. Adná az Isten, hogy valami haszna legyen belőle, mert nekem most például az az érzésem, hogy ezzel a munkával a könyvük szempontjából nincs mit kezdeniük. Jól eldiskuráltunk. Főleg én.

Farkas Endre

MARISKA NÉNI MÁR NEM FIATAL

— Ne tessék sírni, Mariska néni... Inkább tessék nyugodtan elmesélni, hogyan is történt a dolog.

— Szóval kinyílt a szobám ajtaja, egy kéz nyúlt be rajta, s a kézben egy pisztoly! Éppen éjfél volt, bár nem tudom, pontos volt-e az órám.

— És? És???

— Azért nem tudom, hogy pontos volt-e az órám, mert az órásmester, aki éppen előző nap javította meg, mindig részeg.

— Igen, igen. És?

— Tudniillik az órásműhelye mellett van egy italbolt, és ha keres egypár forintot, azonnal elissza.

— Jó, jó, de aztán??

— Jenő bátyám is szeretett inni, de csak egy-két fröccsöt naponta, és sohase rúgott be. Ismerted?

— Persze, persze. És? És?

— Csodálom, hogy ismerted, mert hét éves voltál, amikor meghalt.

— Mindegy. Szóval?

— A Nagymező utcában lakott, ott ahol most a Közért van.

— Igen. Értem. És?

— De akkor a Közért helyén még kávéház volt, csak nem tudom, hogy mi volt a neve a kávéháznak, mert újabban feledékeny vagyok.

— Értem, Mariska néni. És?

— Hol is tartottam? Ja, igen. Szóval újabban feledékeny vagyok. Kenéz doktor szerint az én koromban a feledékenység megbocsátható. Ismered Kenéz doktort?

— Persze, persze. Na, szóval aztán?

— Na szóval aztán felírt valami orvosságot, de nem váltottam ki, mert hatkor zár a patika.

— Igen. Szóval?

— Írtam is egy panaszos levelet az újságnak, hogy miért zár a patika hatkor, amikor a Közért kilencig van nyitva? De nem kaptam választ, na mindegy. Hol is tartottunk?

— Kenéz doktornál.

— De előbb.

— A kávéháznál.

— Még előbb.

— Jenő bácsinál.

— De még előbb.

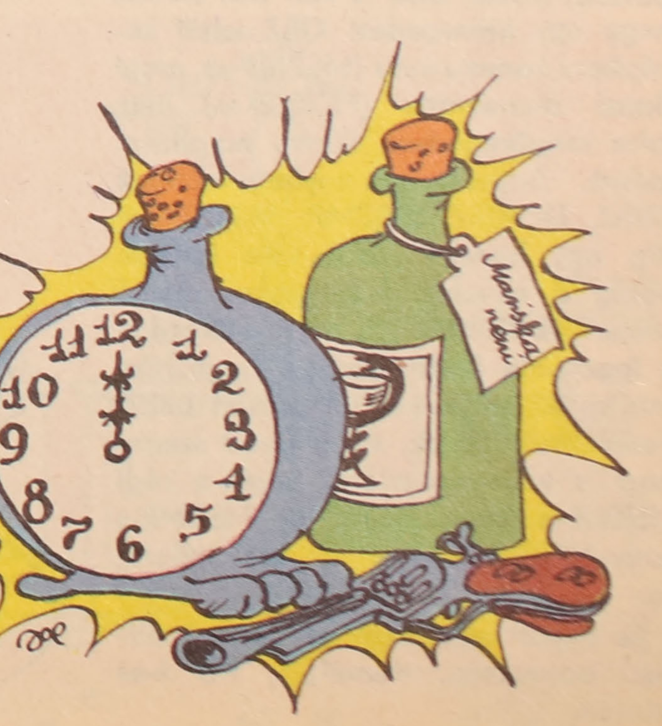
— Az órásmesternél.

— Még előbb.

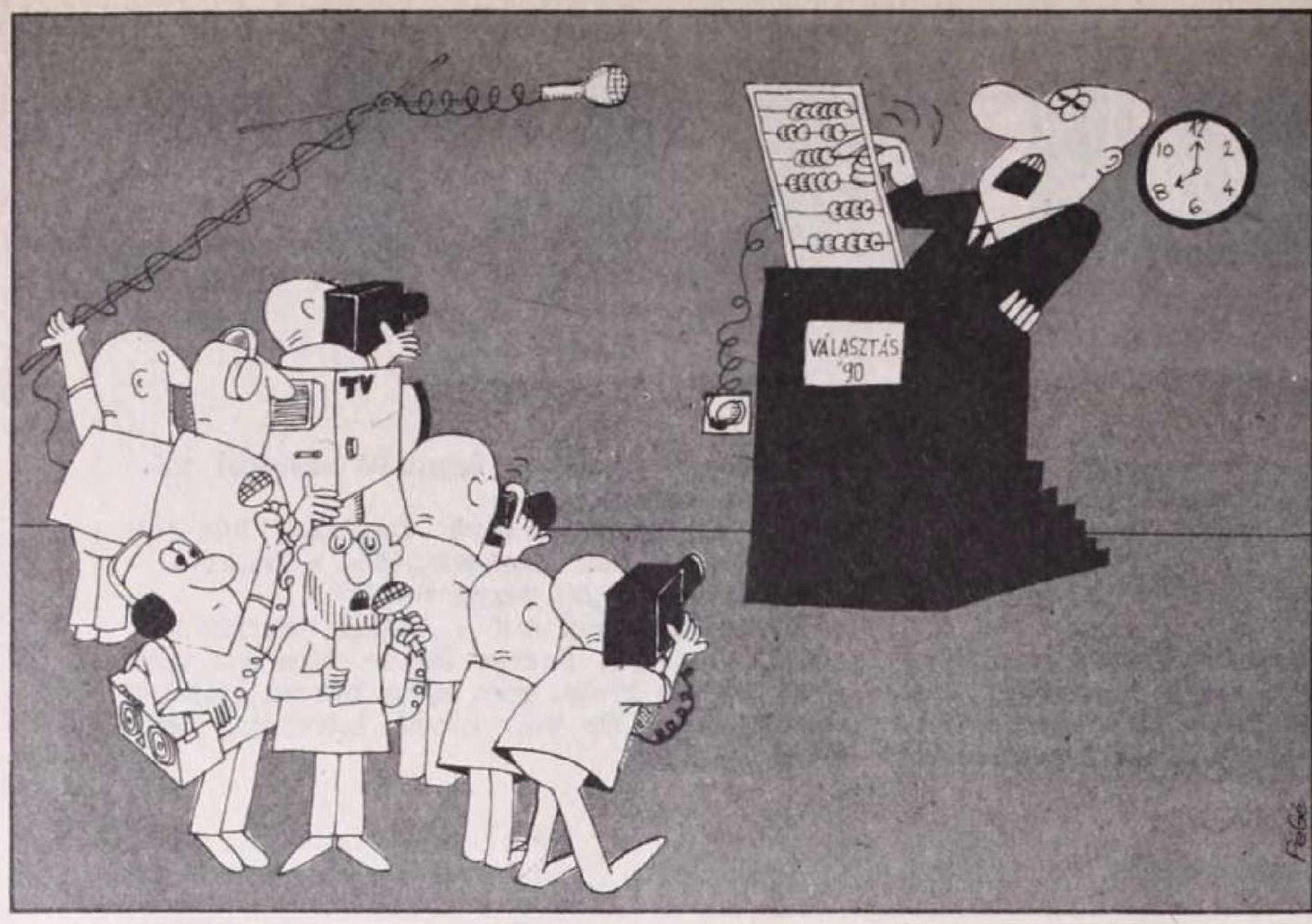
— Hogy benyúlt az ajtón egy kéz, és pisztolyt tartott.

— Ja igen. Szóval meséld, fiam, mi történt aztán?

Tabi László

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ

– Akkor, most ismertetem a választás számítógépes eredményét ...

Elmaradott infrastruktúra (abszolúte politikamentes)

ÁTIGAZOLÁSOK

A szem a lélek és – szerintem – a foci a társadalom tükre. Ami a fociban előfordul, az előbb-utóbb társadalmunkban is visszatükröződik. Példa: kis pénz, kis foci, nagy pénz, még kisebb foci, kis pénz, kis meló, nagy bankkamat, még kisebb meló. Vagy itt vannak az átigazolások.

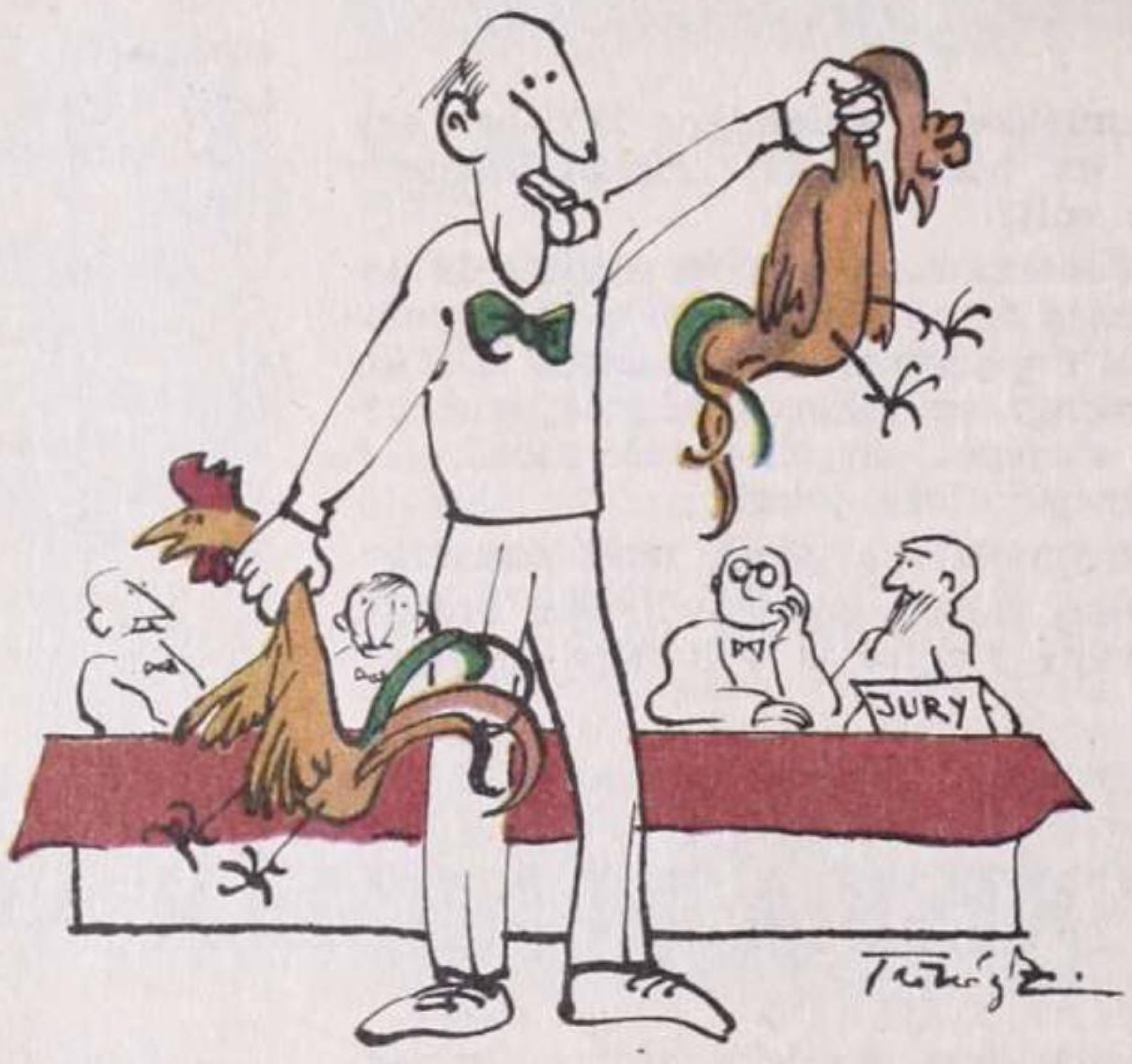
A focisták régebben is átigazoltak egy lakásért, egy kocsikiutalásért, egy gebines üzletért, miegymásért. Titokban. Ma már, aki egy egyenest tud rúgni a labdába, egy-, két-, három- négymillió forintot kap úgy, hogy mindenki tudhat róla, sőt egyesülete is megkapja a magáét, úgy is mint nevelési költséget, mert a játékost felnevelte és eladta. Ha ez így megy tovább, a jövőben egy egyetemi tanár, ha a fővárosból – mondjuk – Szegedre igazol át, ő is megkapja a pénzét és anyaegyeteme is a nevelési költségeket.

De lassan már átigazolni sem kell, példa rá Petres Tamás, aki már nem is játszik egyesületben, csak a magyar válogatottban, mert ma könnyebb bekerülni a válogatott csatársorába mint a Veszprémbe. Ez olyan, mintha könnyebb lenne bekerülni a köztársasági elnöki székbe, mint képviselőjelöltnek a Parlamentbe. És az is előfordulhat még, hogy a Parlamentbe bejutott képviselők idény közben átigazolnak majd egy másik pártba, hiszen arra is volt már példa, hogy egy kiöregedett KISZ-esből középkorú kommunista (MSZMP-s), majd fiatal demokrata (FIDESZ-es) lett, mire megöregedett, illetve megfiatalodott. Sajnos, az anyaegyesületek (KISZ, DEMISZ, MSZMP, MSZP) eddig egy huncut vasat sem kaptak, pedig a nevelési költségeket annak idején ők fizették. És az is előfordult a legutóbbi Parlamentben, hogy párton kívüli bolsevikokból párton belüli demokraták lettek, sőt a fáma szerint arra is volt precedens, hogy a régi MSZMP-s képviselőből új MSZMP-s vagy MSZP-s lett, de ez nem jellemző.

És akkor kezdődhet az új, a koalíciós bajnokság. Reméljük, NB I-es szinten.

Miklósi Ottó

EREDMÉNYHIRDETÉS

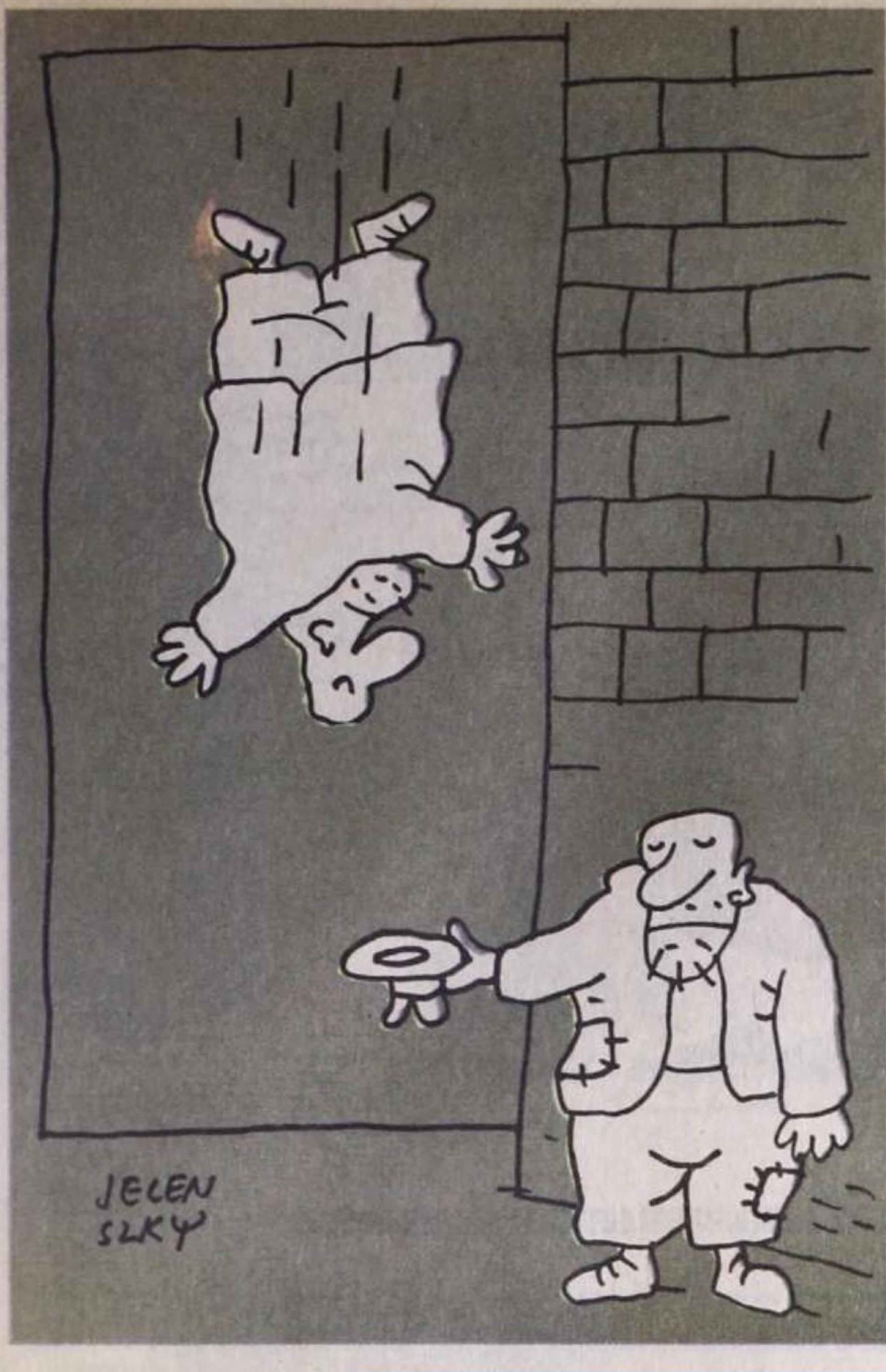

A COMPUTER IS ALUSZIK, ALUDJ EL SZÉPEN KIS BALÓ...

– Már megvannak az előzetes terveink, hogyan tehetnénk még változatosabbá a következő választások tévéközvetítését.

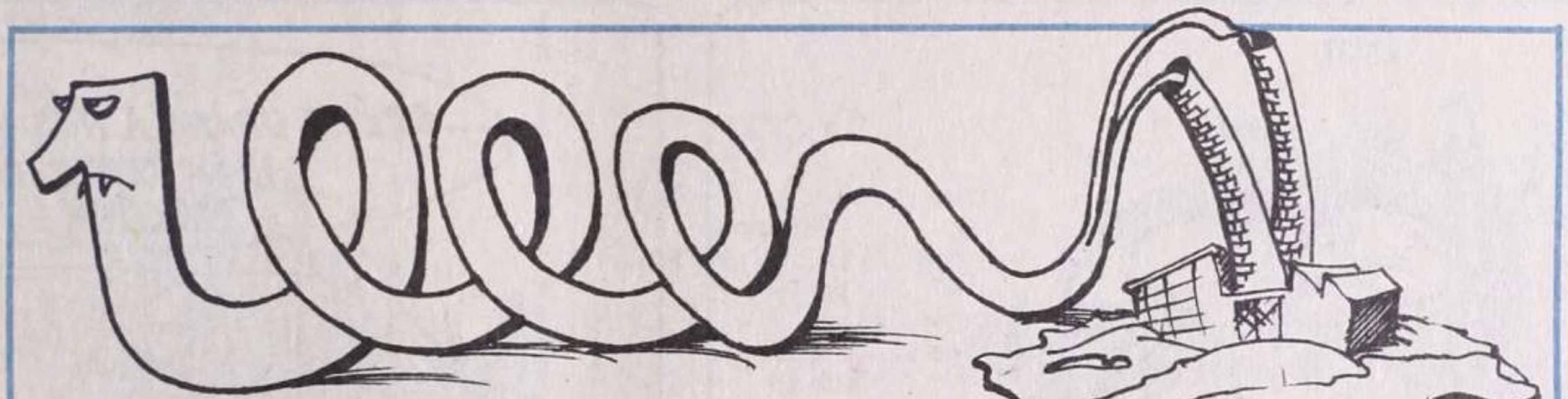

GENERÁCIÓS PROBLÉMA

– Az a baj, hogy túl finoman dolgozik!

FEKETE OLDAL

„Visszagyűrűző" infláció

SZELLEMI ELIT

– Én Oxfordban hallgattam. És te?
– Én a Belügyminisztériumban.

A MEGUNT JÁTÉKMACKÓ

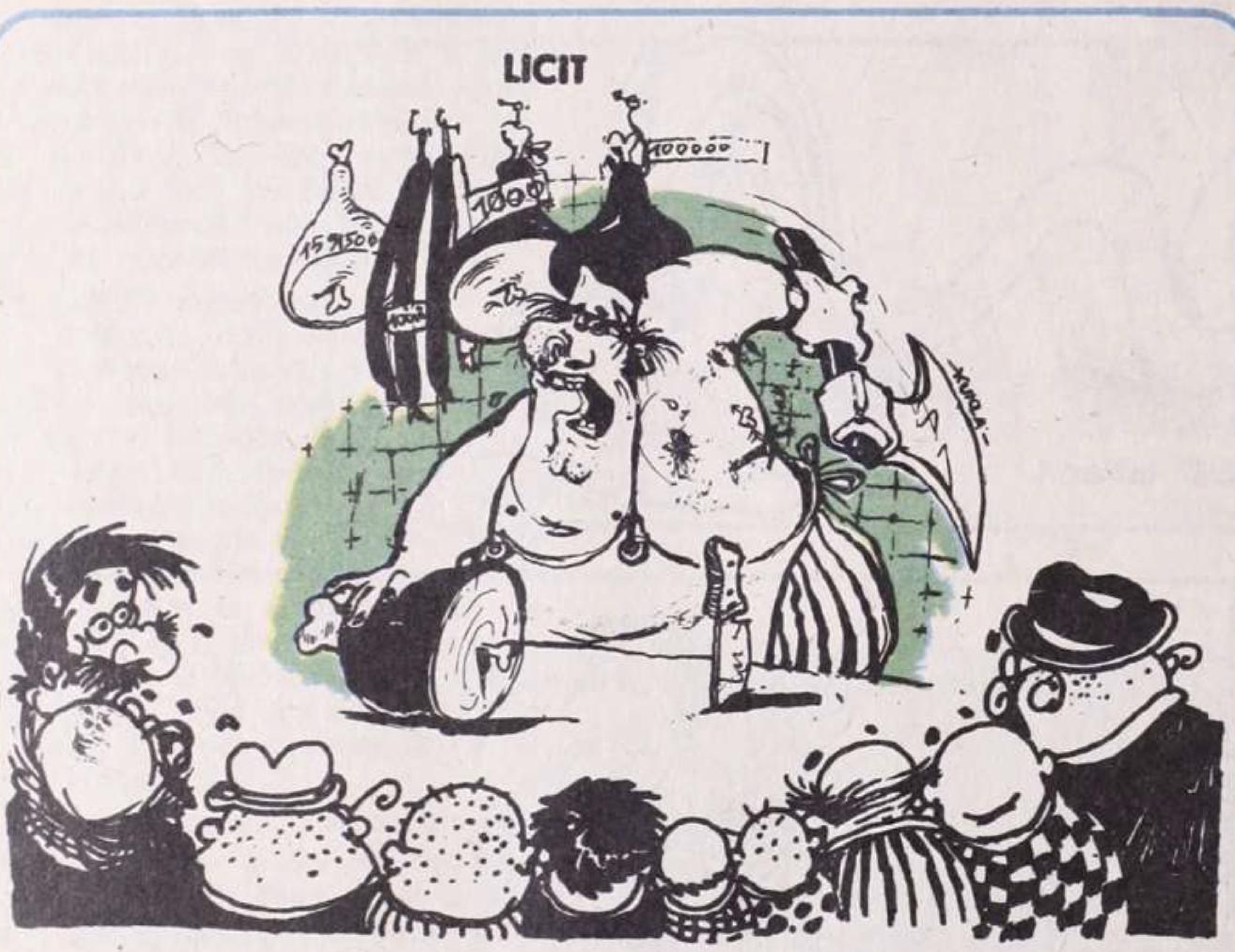

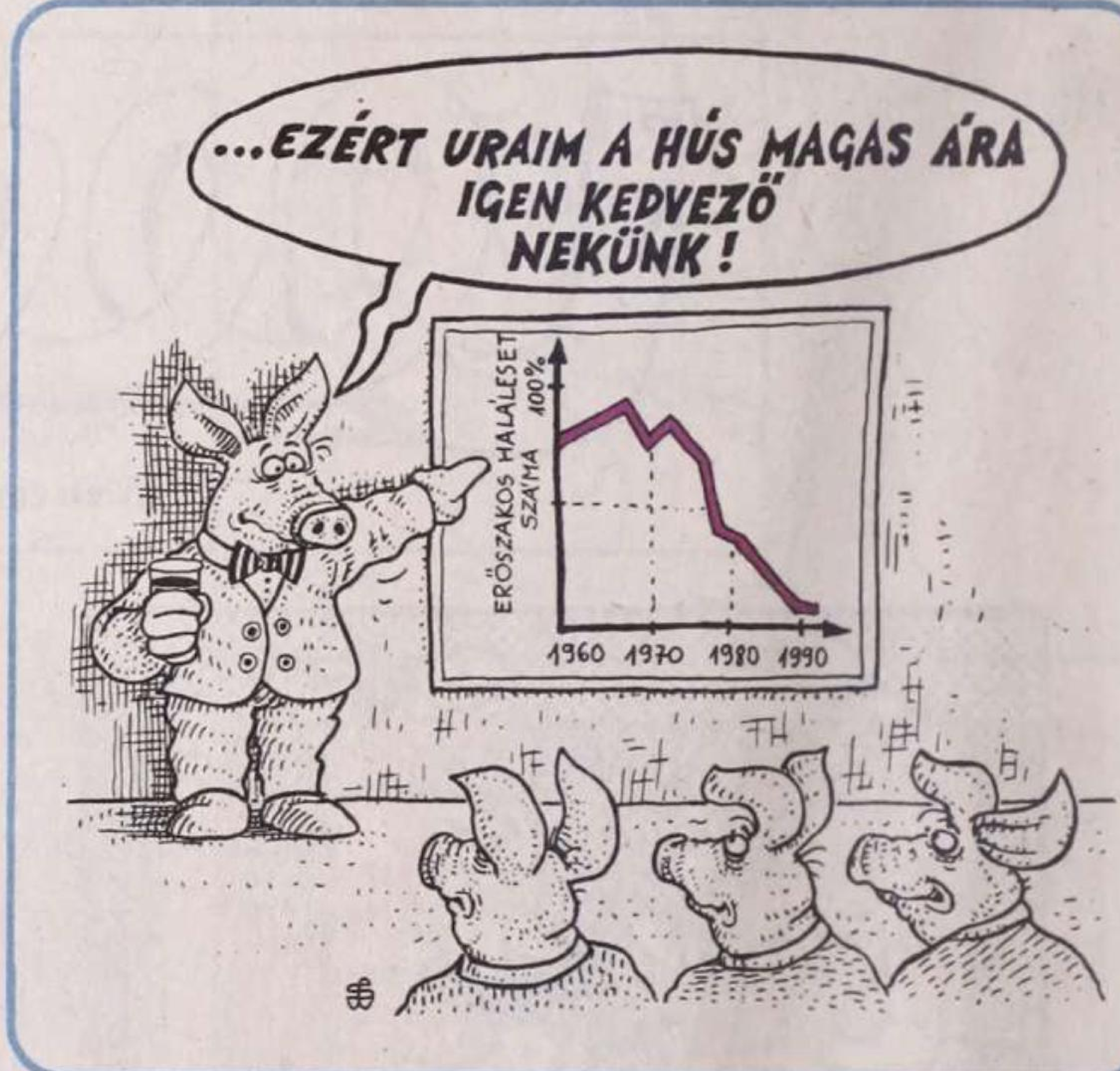
– Majd megoldjuk valahogy, de ha nem veszszük át, ki tudja, mikor kerülünk megint sorra.

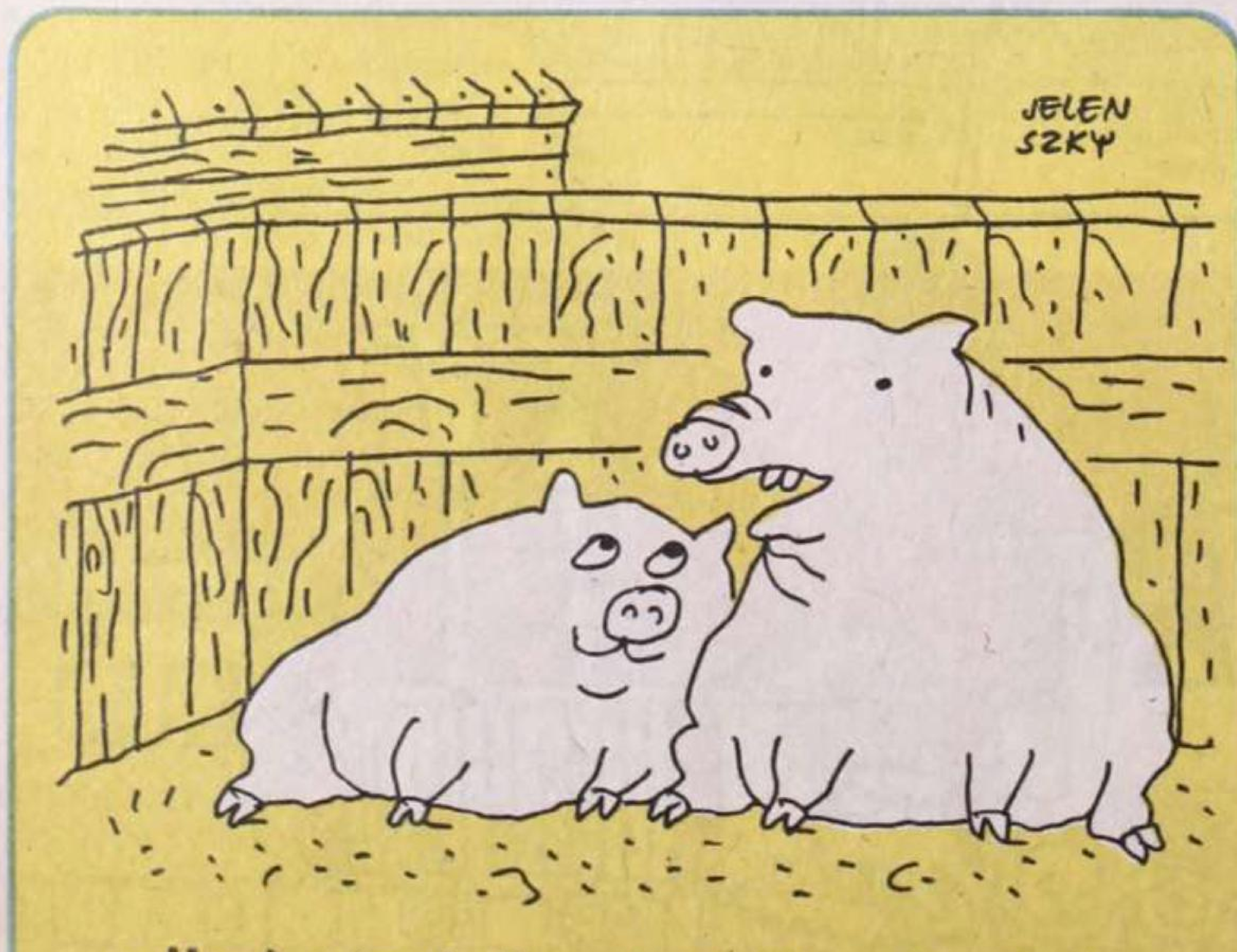

JAVASOLT, MÉG MEGFIZETHETŐ SÚLYRENDSZER

– Senki többet először, másodszor . . .

– Hagyj szívem! Ilyen ösztönzők mellett kinek van kedve az egészhez?

– Mindig kikészítem a pénzt, de mire rám kerül a sor, kevés.

RÉMLÁTOMÁS

MAGYAR VÁLLALAT

KÉKFÉNY

– Most érkezett a bejelentés, hogy a látszat csal.

LOGIKA

Tétel: A jó munka nem boldogít.
Levelezés: 1. A jó munkához idő kell.
2. Az idő pénz.
3. A pénz nem boldogít.
Tehát: a jó munka nem boldogít!

SZTRÁJK

– Az esztergályos csak annyit mondott:
– Álljon meg a menet!

CHEMOTOX

– Ez nem veszélyes anyag, nyugodjon meg, a légynek sem árt!

(J)

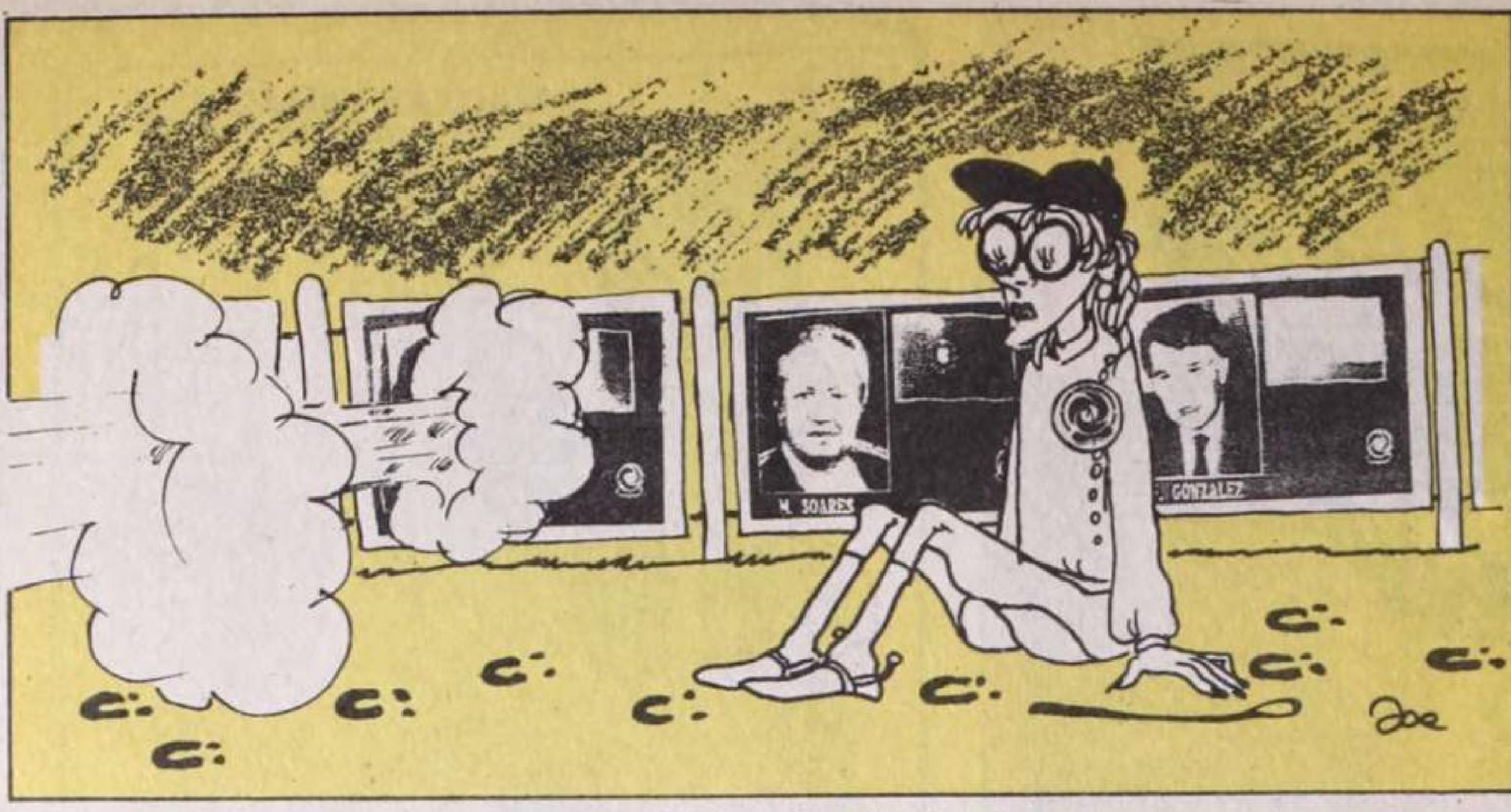

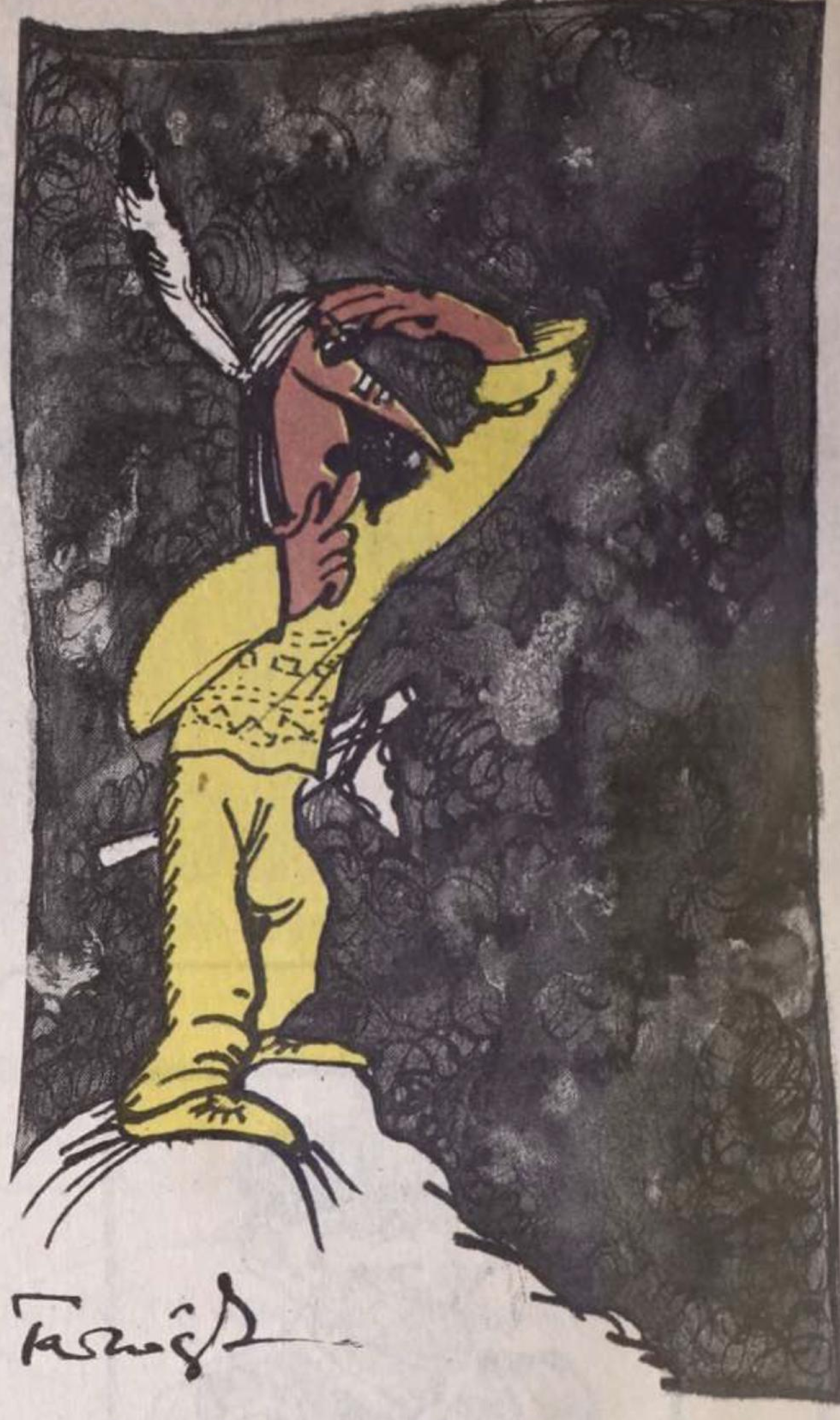
– Hm. Ez most egy vegetáriánus, vagy egy éhező kisnyugdíjas?!

– Austrialottó, vagy csak szokásos hétvégi bevásárlás?

– Pedig Európa is velünk volt.

– Úgy látszik a nagyfőnök elrendelte a szmogriadót!

NYÍLT LEVÉL EURÓPÁHOZ

Nagyon kérem, nagyságos asszonyom, kedves Európa, tessék rájuk szólni!

Tessék megmondani nekik, hogy hagyják végre abba!

Mert már hetek óta zúg a fejem, és a szemem alatt is rángatódzik egy ideg!

Mert már hetek óta szinte minden politikus, közíró, közgazda azzal kezdi a szónoklatát, cikkét, tanulmányát, hogy:

Fel kell zárkóznunk Európához, amíg nem késő!

Csatlakoznunk kell Európához, gyorsan, a lehető leggyorsabban csatlakoznunk kell hozzá!

Integrálódnunk kell belé, mármint kegyedbe, de sürgősen!

Fel kell kapaszkodnunk az Európába induló vonatra, merthogy több járat talán nem is lesz! Futás! Ugrás!

Meg kell találnunk az Európához vezető utat!

És így tovább.

Engem nagyon zavarnak ezek a tanácsok, intelmek, felszólítások, követelések. Talán elsősorban azért, mert hajdani drága földrajztanárom, Guszti bá' arra tanított, hogy Magyarország — Európában van. A Középső-Duna-medencében. Több, mint ezer esztendeje. És még azt s a szívünkbe véste, hogy a mi országunk híd, kapocs, közvetítő kegyed nyugati és keleti része között, ha minden jól megy.

Persze, persze, fölérem én ésszel, hogy akik most ennyit példálóznak Európával, átvitt értelemben gondolják, amit gondolnak. Hogy társadalmi berendezkedésünket tekintve... Hogy ami a gazdaságot és a kultúrát illeti... A tudomány fejlődését, a szociális biztonságot, az egyén, a család boldogulását...

És ez mind igaz is. Demokráciában, népjólétben a legtöbb nyugati ország sokkal előbbre van, mint mi.

De tessék megmagyarázni a mi vezetőinknek, kedves Európa, hogy amióta kegyed fennáll, mindig változott a szitu: előörs, középhad, menetzáró oszlop. Felzárkózás, helybenjárás, lemaradás. És, hogy mi jó párszor egészen elöl masíroztunk. Egy bizonyos Heine nevű költő szűknek érezte magán a német zekét, ha a magyar 48-ra gondolt... Az európai Heine az európai magyar szabadságharcosokra... De még ilyen közeli távolba sem kell menni példáért. Sőt napjainkban is, ha jól meggondoljuk, bizonyos kérdésekben...

Kérem, mélyen tisztelt asszonyom, arra is hívja fel az érintettek figyelmét, hogy van kegyednek elég baja azokkal a példamutató országokkal is.

Munkanélküliség, drog, közbiztonság, nem folytatom.

Végezetül itt van ez a bizonyos Európaház.

Ahová mi is be szeretnénk költözni.

Szíveskedjék mindenkivel közölni, hogy mi oda nem úgy kívánjuk beszállásolni, beszállásoltatni magunkat, mint hajléktalanok. Vagy mint bevándoroltak. Vagy mint menekültek egy másik kontinensről.

Mi helybéli lakosok vagyunk, és minőségi cserét szeretnénk. És a különbözetet is mi fogjuk kifizetni. Vagy a gyerekeink.

Hát erre akarom kérni, kedves Európa.

Csókolja kezeit hozzátartozója:

Kürti András

KÉPÚJSÁG

– Nagy érdeklődés kísérte a legendás TITANIC páncélszekrényének kiemelését az óceán mélyéről. A széf felnyitása után a kutatók kissé meglepődve olvasták a benne talált „sürgős" táviratot: VIGYÁZZ, JÉGHEGY!

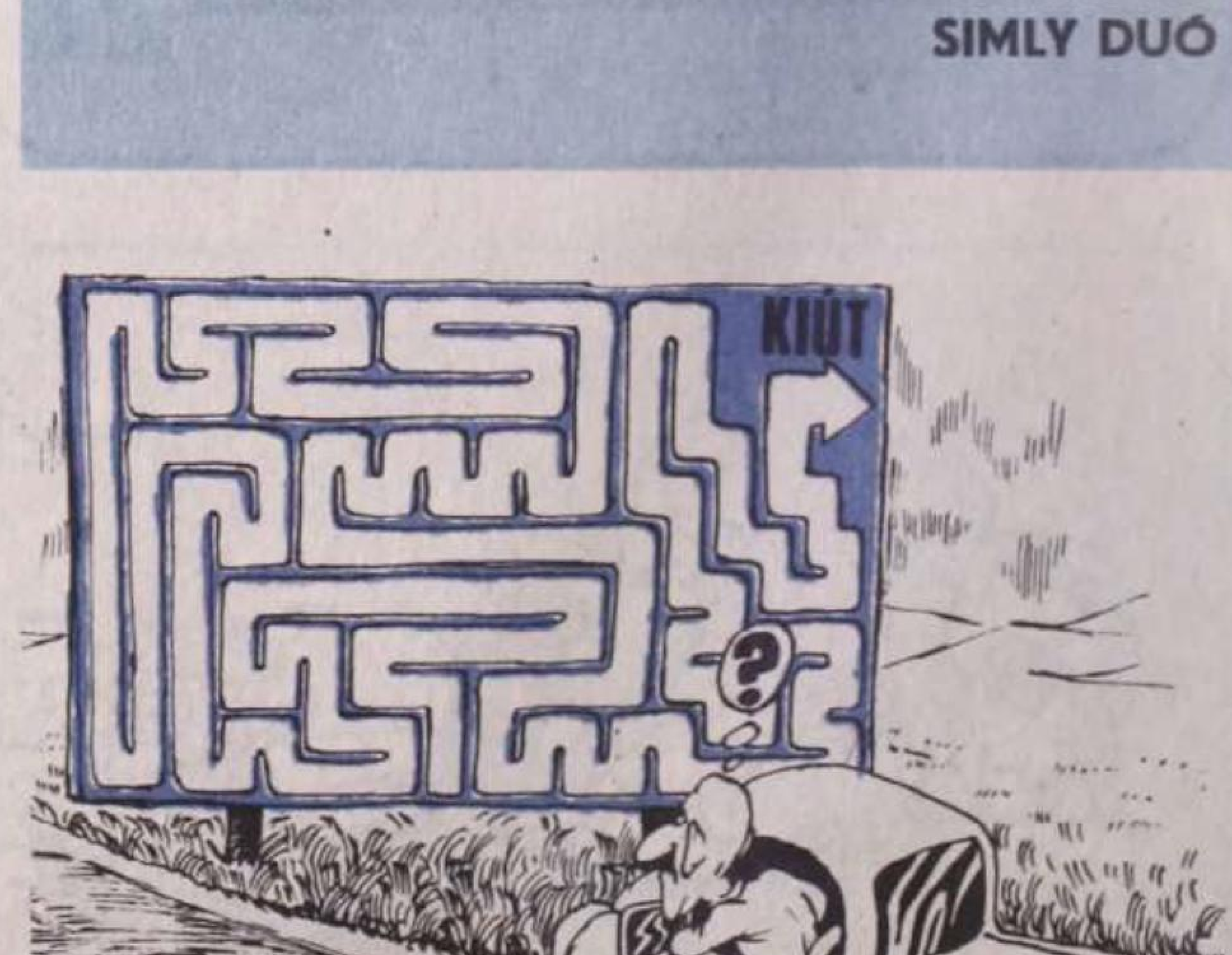
UTINFORM

– A Parlament előtt északi és déli irányban felszedték a Dunát. Amíg a munka tart, csak a javítás folyik.

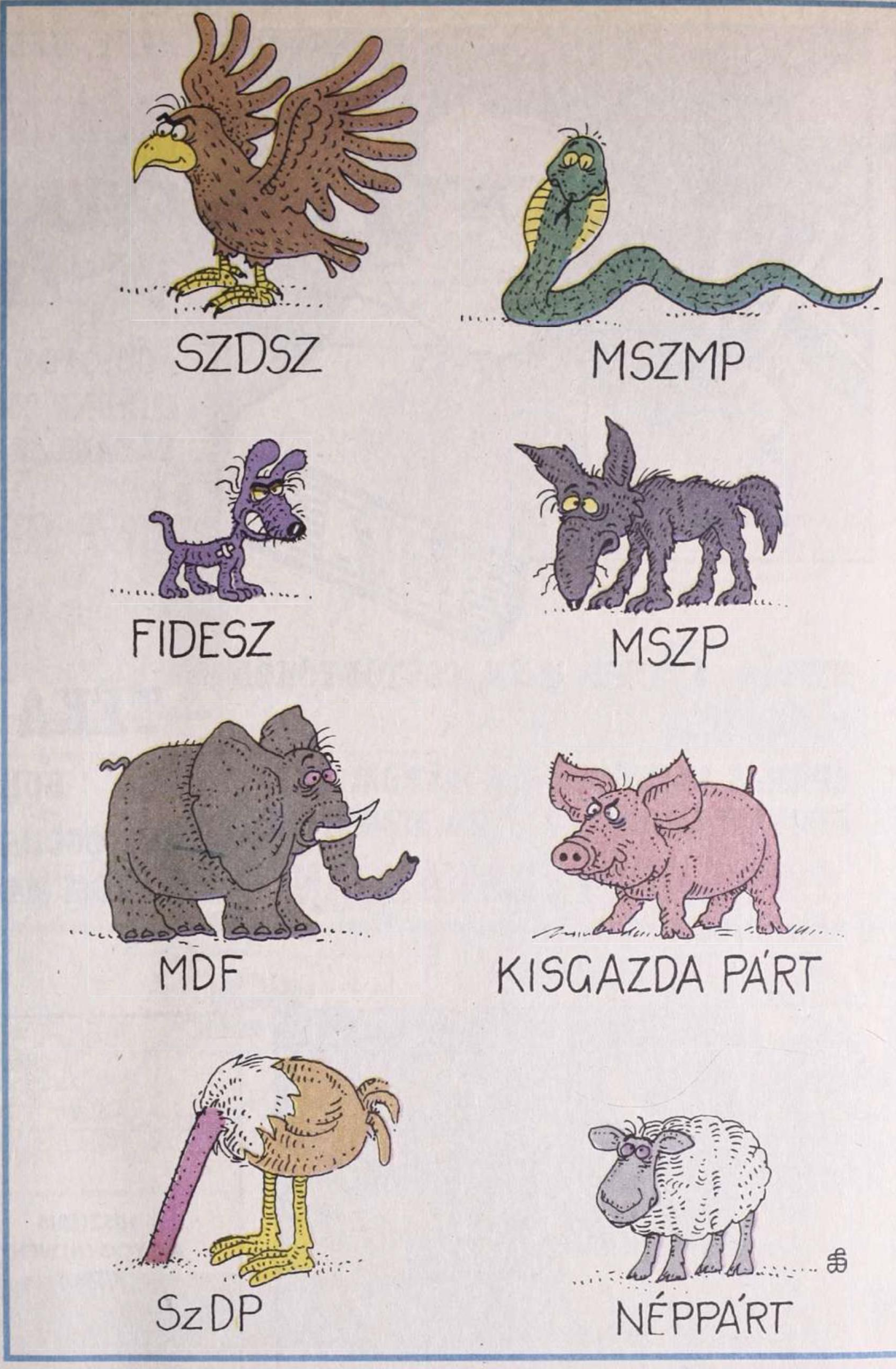
– Az M3-as felé igyekvők figyelmét felhívjuk, hogy Hatvan és nyolcvan között pályamunkások karbantartása folyik. Kérjük, tarsák be a látogatási időt.

SIMLY DUÓ

ÚJ ERDŐ

Ha most valaki a tanmeséjét írná,
erdőben mélyen járna, ha lábbal bírná,
és hosszan kutatna ott, keresve témát
a meséhez, hisz' ősrégi mondás: „Lépd át
a múltad ..." Kísért a bárány és a farkas
példája. Ma az erős sem kiálthat:
„Hallgass!",
mert a bárány sem búvik immár alomba –
béget bátran (és okkal!) a hatalomra ...

Ravaszdi róka, félős nyúl, oktondi medve
és megannyi erdőlakó szunnyadó kedve
ébredt fel rendezni végre közös dolgait:
fülledt törvényből kiűzni minden szolgait.
S teremtő szándék zaja verte fel a csendet,
nagyon kívántuk már mindannyian a rendet
mely megmutatja, hogy az oroszlán és a
nyúl
egymáshoz – az új erdőben – hogyan
viszonyul ...

Teknős Péter

VITAKULTÚRA-ZÁRÓ

Nem az a kérdés,
hogy a vitát ki kezdte,
Az egyhumorrendszert
az idő kikezdte.
Kedves felmenőnkkel
nem húzunk mi ujjat,
Mikor nem támadta,
a régi az újat?

(J)

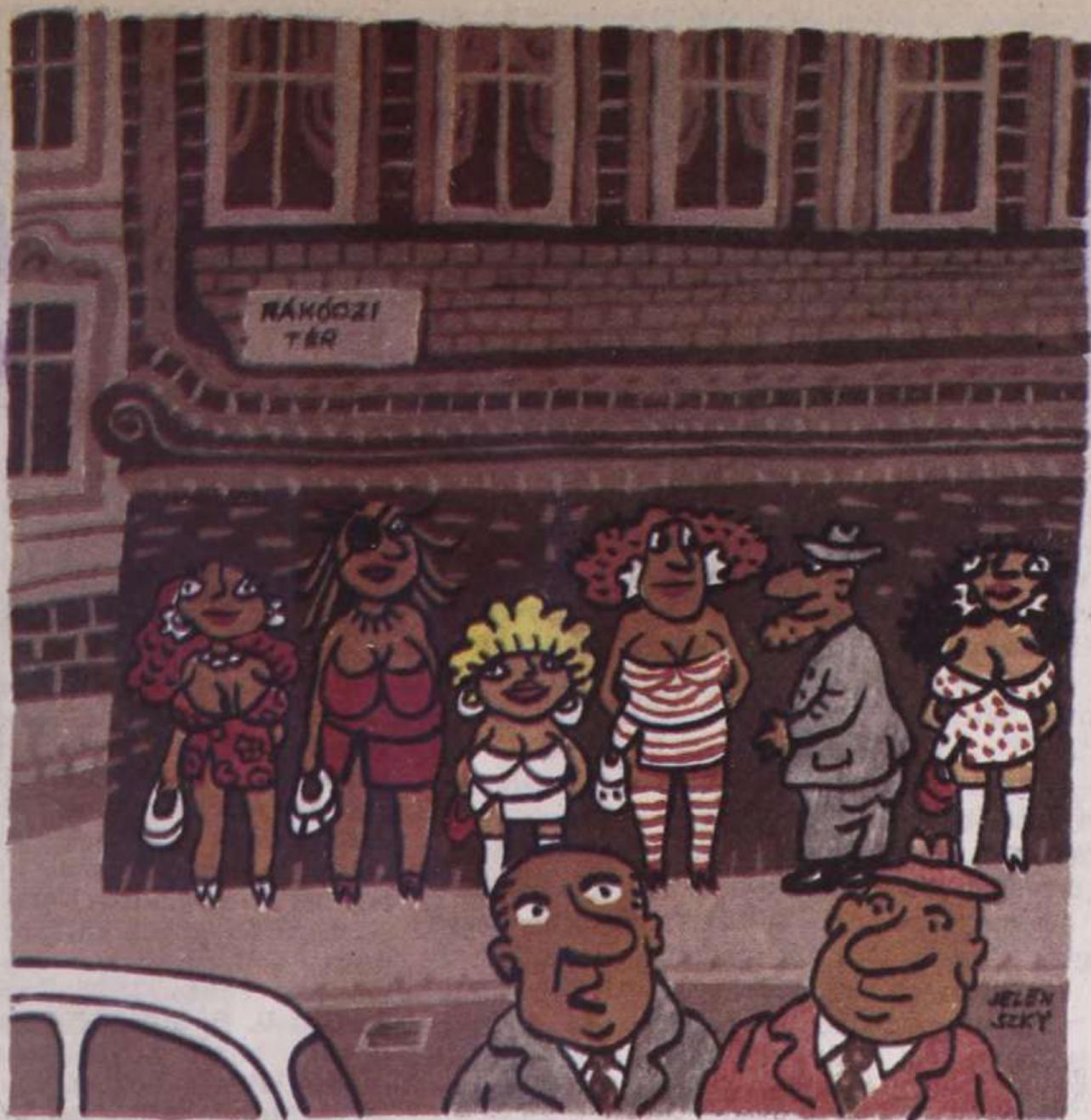
MEGHASONLOTT VEZÉRBIKA

– Azon tépelődöm, hogy alulról nézve újraválasztanám-e magam? ...

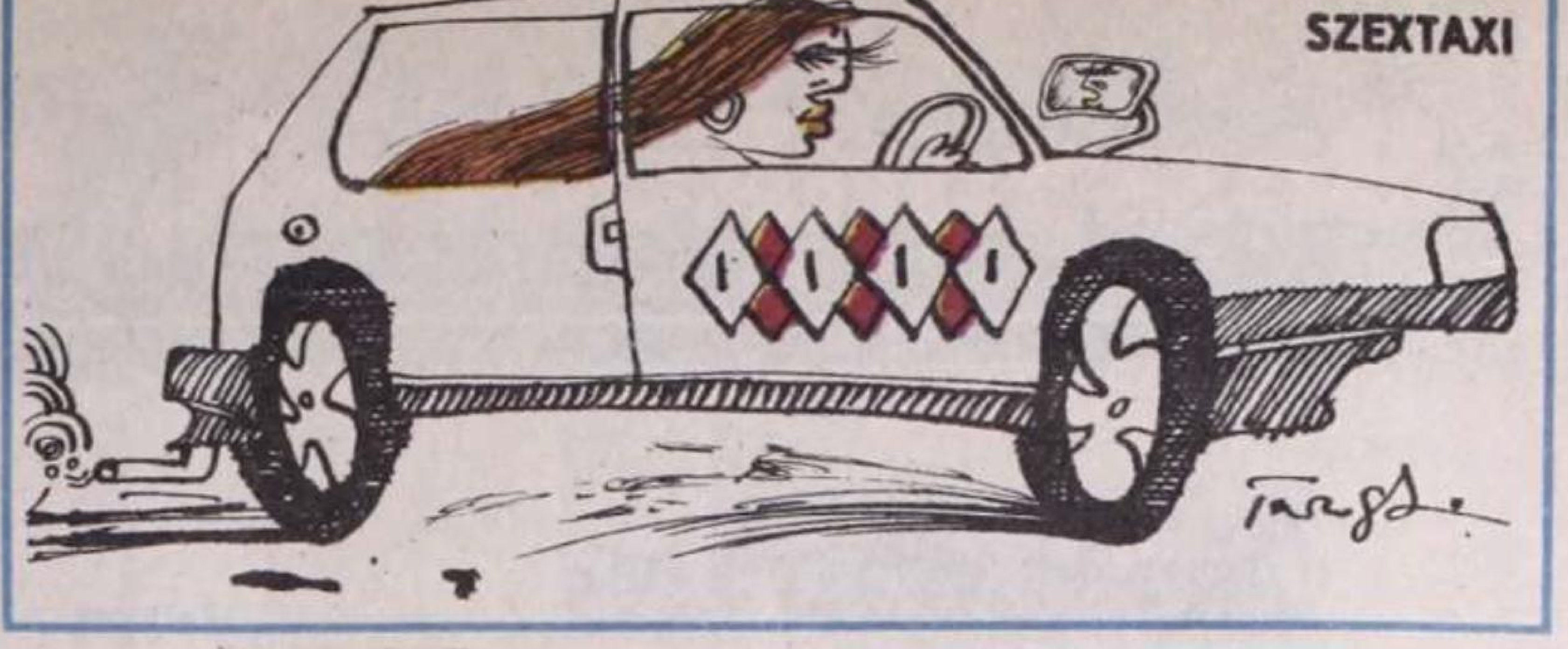

FOTÓ-SAROK
P

GYÓGYNÖVÉI
BEJÁRAT
HISZTÉRIA A GYÓGYNÖVÉNY KÖRÜL,
AVAGY A „NAGY BUMM" ELMÉLETE
KIJÁRAT

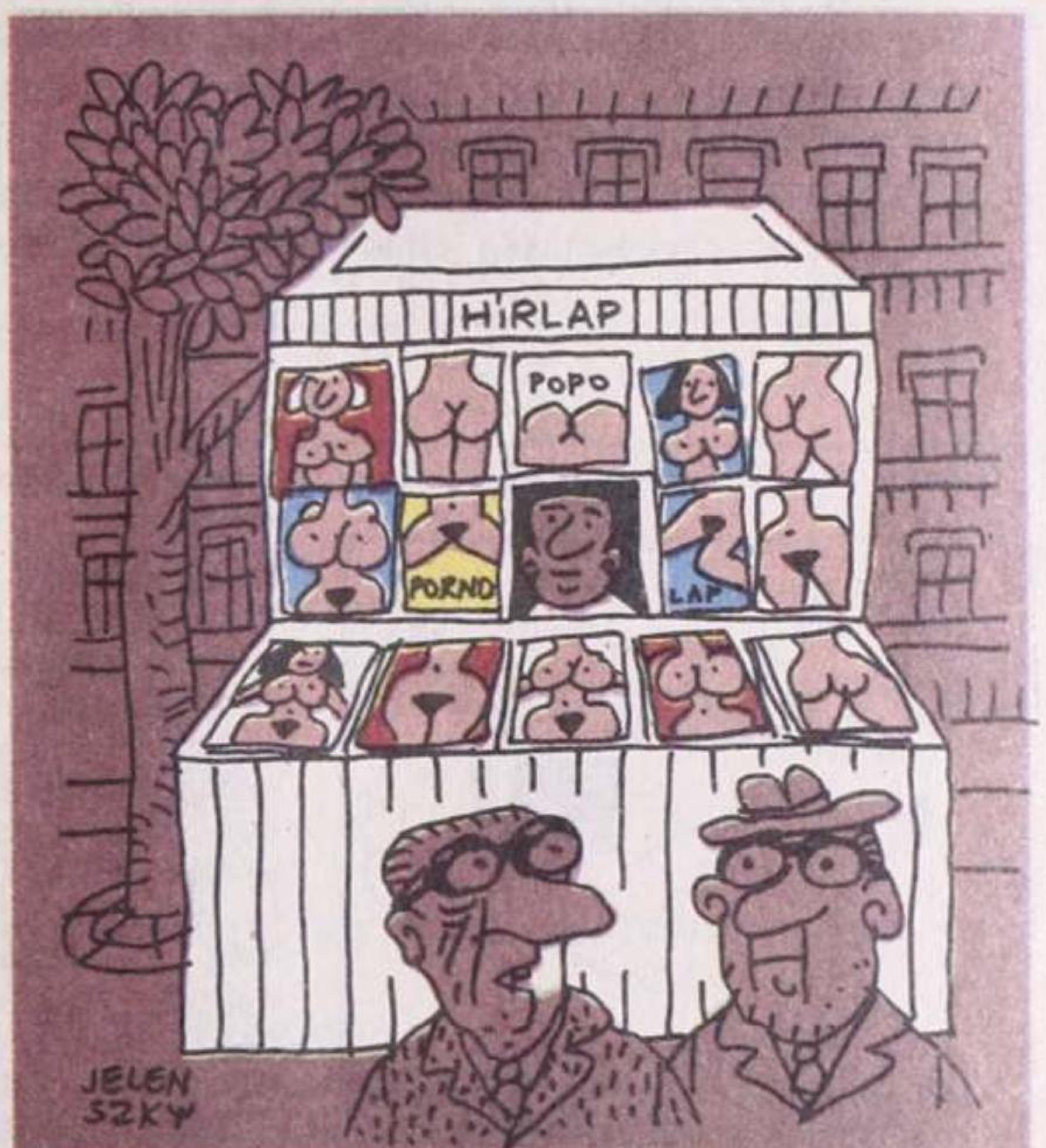
– Otthagyta a felesége, neki ez lesz az első szabad választása

SZEXTAXI

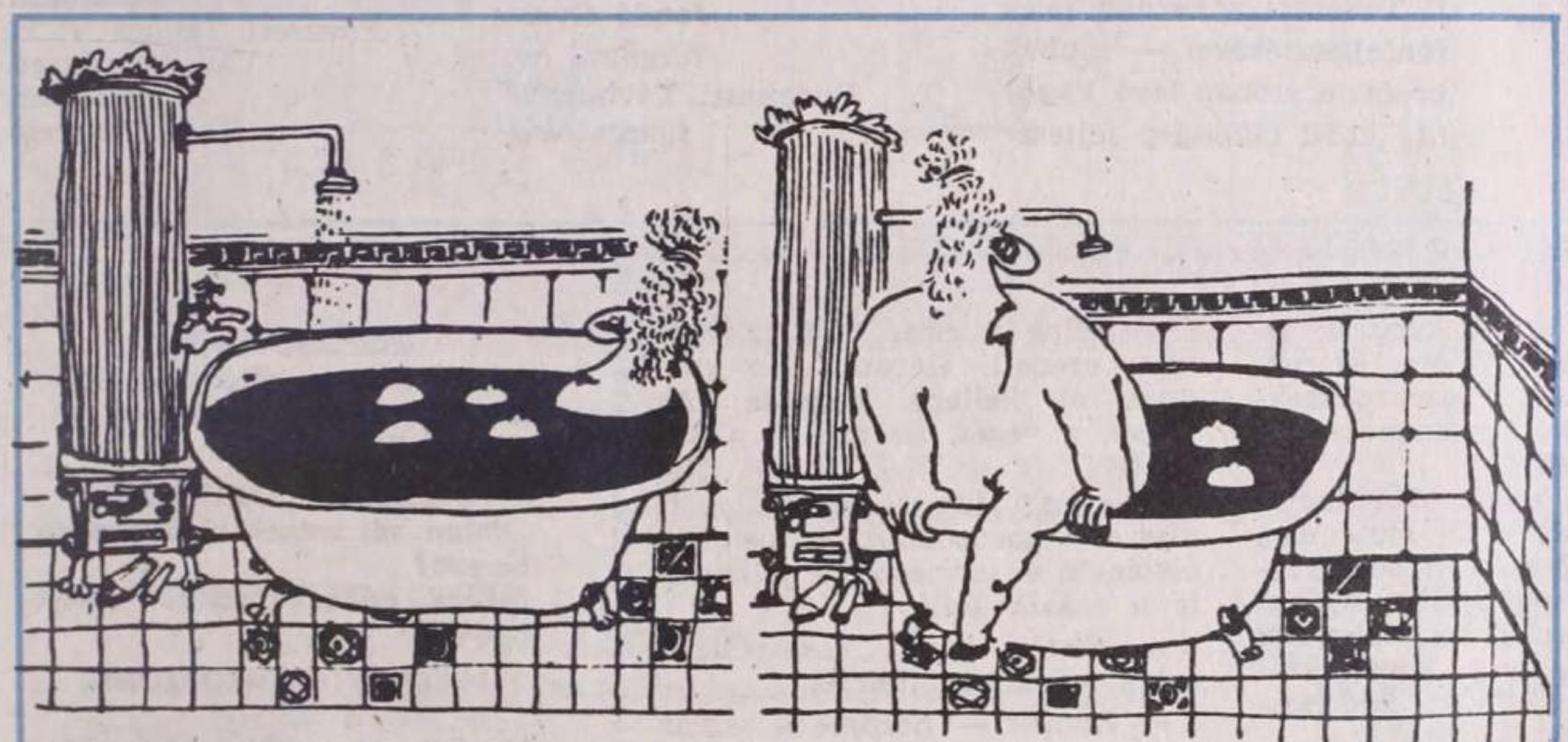

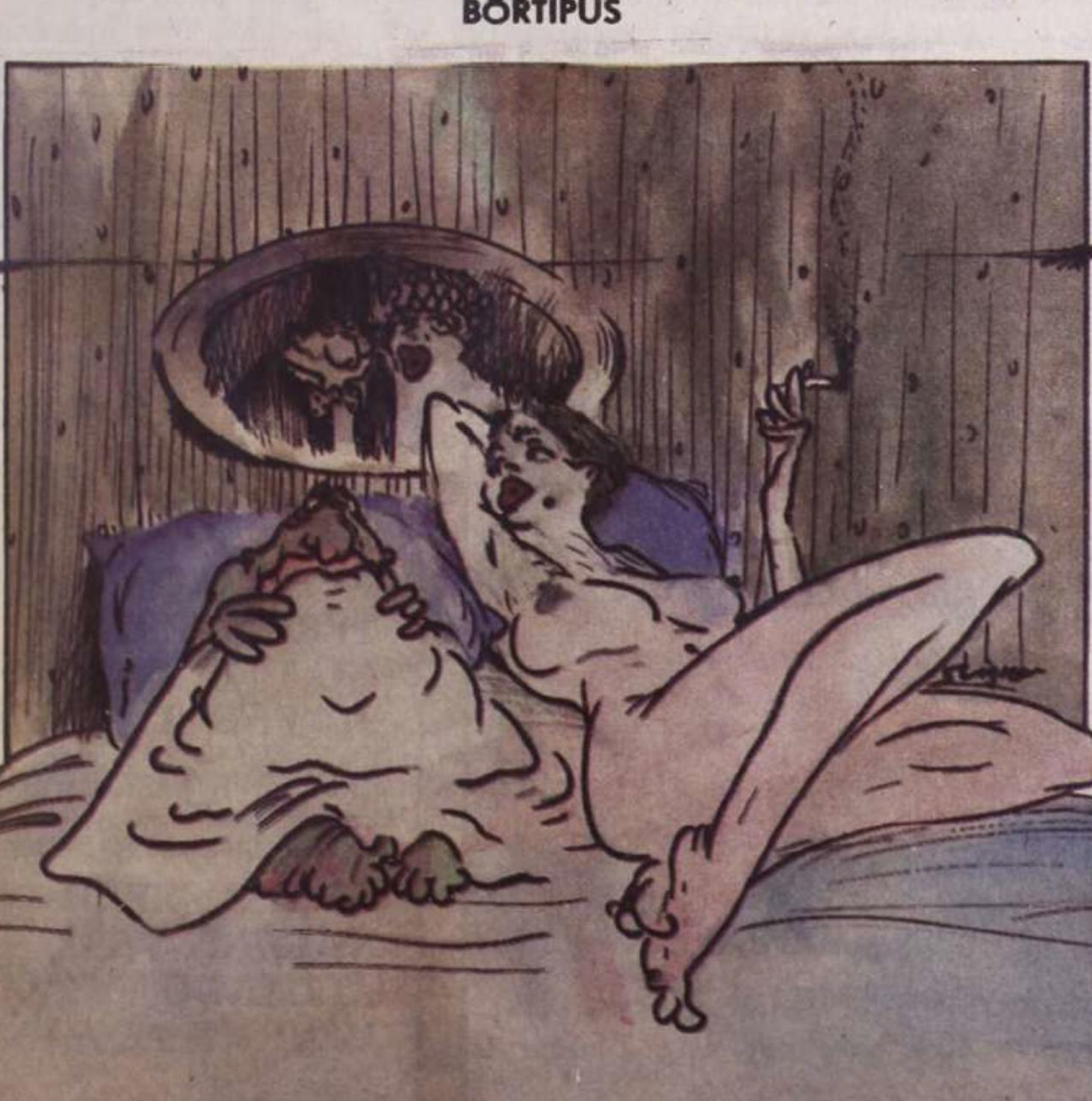
DEMOGRÁFIAI CSŐD

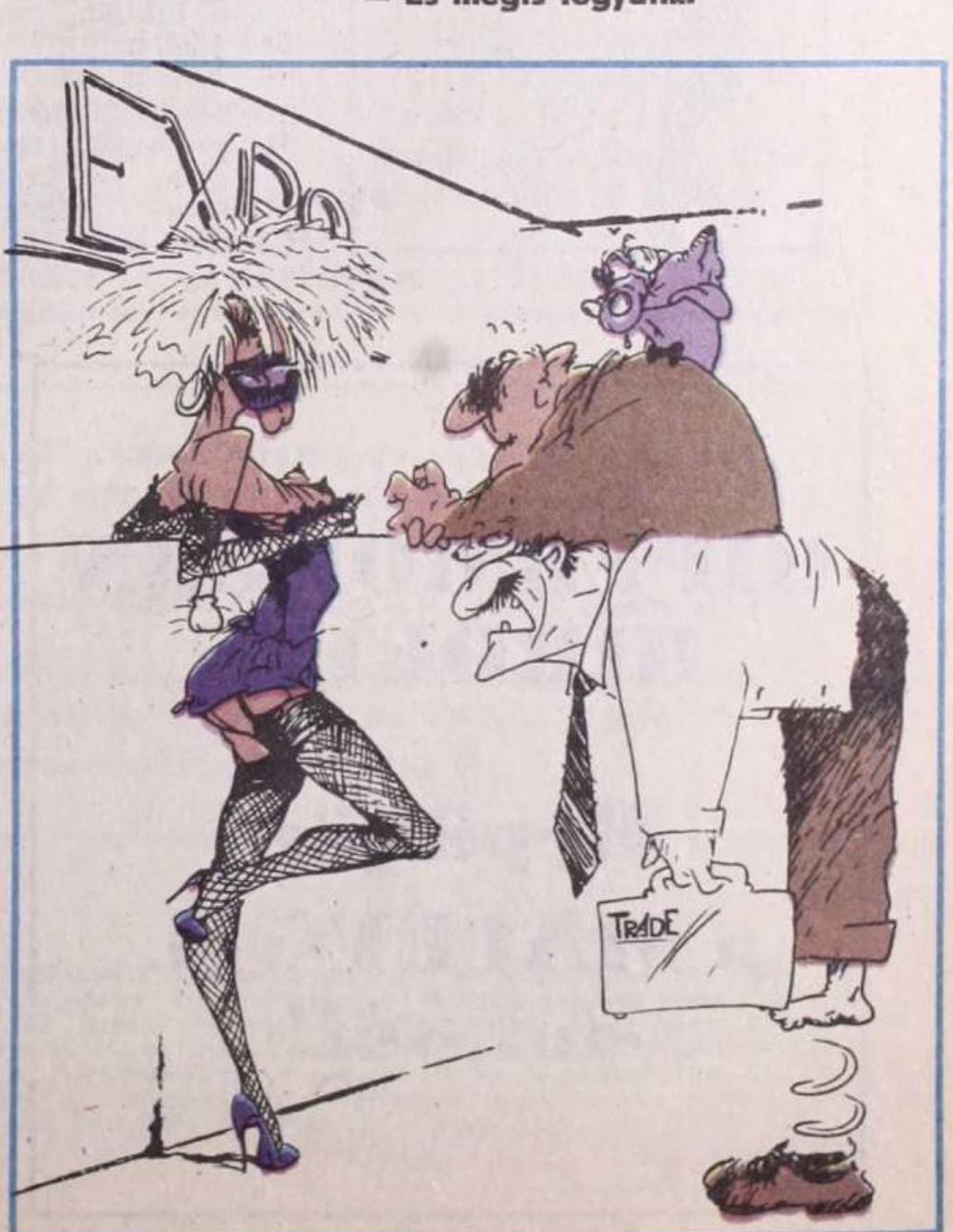

– És mégis fogyunk.

BŐRTÍPUS

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

KERESNEK: Rakéta regényújság 1990. 3—14-ig szám, 78-as fordulatú lemezjátszót „normál" tűvel, repüléssel, repülőgép katasztrófával kapcsolatos könyvet, üvegvágót, német nyelvkönyvet kezdő és haladó szinten, elektronika 430 típusú színes, orosz TV készülék működő szenzor egységgel.

KÍNÁLNAK: Project ENGLISH I—II. tanári kézikönyvet, tankönyvet, tesztfüzetet, munkalapot, kazettát, angol nyelvkönyveket kezdőknek, haladóknak, és egy Országh féle angol—magyar szótárt, lemezjátszót, gyermek-kerékpárt, 1960-as kiadású hanglemezeket.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 309-es melléken és levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Helyzet van, telefon nincs" című cikkükben foglaltakat megvizsgáltam. Megállapítottam, hogy a szóban forgó lakótelep távbeszélő kábelhálózattal nincs ellátva, ezért sajnos egyetlen állomás létesítésére sincs mód.
Megrendelés alapján a Távbeszélő Beruházási Iroda (IX., Közraktár u. 34.) a szükséges terveket elkészíti, és jóváhagyása esetén a Magyar Távközlési Vállalat a hálózatot kiépíti.
A Távközlési Vállalat Beruházási osztálya múlt év november 30-án levélben kereste meg a XX. kerületi Tanácsot a kerület telefonfejlesztésével — többek között a szóban lévő Vágóhíd utcai lakótelep fejlesztésével kapcsolatban is, véleményezés céljából.
Erre a levélre a XX. kerületi Tanácstól választ eddig még nem érkezett.
A szóbanlévő lakótelep távközlési gondjának enyhítése érdekében, ideiglenes megoldással közterületi nyilvános állomások telepítésére került sor.
Ezek üzemképes működése érdekében a Távközlési Vállalat mindent elkövet, azonban a gyakori rongálások miatt előfordul, hogy azok meghibásodnak.
A szóbanlévő 2 közterületi nyilvános állomás működésére vonatkozó hibajelentés alapján, a fokozottabb ellenőrzés érdekében levelemmel egyidejűleg intézkedtem.

Jandó Gyula
forgalmi ov.
Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

„A Czinege-fal" c. cikkel kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatjuk:
A területileg illetékes Fővárosi V. ker. Tanács V. B. Irattárában az útlezárásról iratok nem találhatók, a fal létesítési körülményei nem ismeretesek.
Információink szerint a több évtizede fennálló útlezárás megszüntetése végett ez ideig nem fordultak lakossági kérelemmel a tanácsi szervekhez. Ennek ellenére felkértem intézkedésre a hatáskörrel rendelkező Fővárosi V. ker. Tanács V. B. Műszaki Osztályát, hogy a lakosság képviselőjének bevonásával tegye meg a szükséges intézkedést.

Korda Árpád
Budapesti Fővárosi Tanács V. B. Városrendészeti és Építészeti főosztályvezető

A szerző itatóst terített izzadságtól átázott fejére, és mélyet szippantott a gardrobszekrény áporodott, kovászosuborkaszagú levegőjéből.
Elkészült a nagy MŰ, melyben benne volt a fél élete meg a fele lelke. Gondosan behelyezte abba az iratgyűjtőbe, melyet még a pápószelei nagymamától kapott, mikor még benzinlámpát pumpált a Sanyi bádogosnál.
Remegő térddel, kiszáradt szájjal kopogtatott be a szerkesztő ajtaján, majd áthatolt a sűrű füstön.
— Íme a mű — makogta, és elhelyezte óvatosan a mappát ott, hol a füst forrását vélte.
— Egen — krákogta a füst forrása. — Érdekes, sőt kitűnő — folytatta kis idő múlva.
— Főleg a címe, hát az egészen eredeti. Három rész van, amit el kellene hagynia. Az elejét, a végét, no meg a a közepét.
A szerző leforrázva ballagott vissza a gardrobhoz, és beleírta életének s természetes lelkének is a másik felit.
A füstön ismét keresztülgázolva várta az ítéletet.
— Remek — hörögte a szivar vége, ahonnan a füstfelhő eredt.
— Mondhatnám kiváló, csakhogy így meg nincs semmi értelme.
A szerző hóna alá fogta a mappát, szótlanul kinyitotta az ablakot, és a füsttel együtt távozott.

Joe

KÖZELJÖVŐ-KÉP
„Az új ipar- és zöldbárók között kialakulnak az új mágnásos erővonalak."

URESEDÉS (SARCKIESÉS)
„Vajon mit vetnek ki kamatadó helyett?
Miféle adónak adnak ehelyt helyet?"

MIKOR FOG MEGSZŰNNI a KG/S/T?
Ha felteszik a körkérdést: „Elvtársak? Ti is a piacról nem éltek meg?"

(I)

HIPERMODERN HIRDETÉS

Repüljön a MALÉV-vel, -tól,-től!

– Ha beolvasztjuk még egy évig kihúzza a kohászat!

NYUGATNÉMET—MAGYAR KFT.

kínál viszonteladóknak

KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ,

importált használt, zsákos (nem bálatörött), friss, divatos

RUHÁZATI TERMÉKEKET, KG-ONKÉNT 210 Ft-ÉRT + ÁFA.

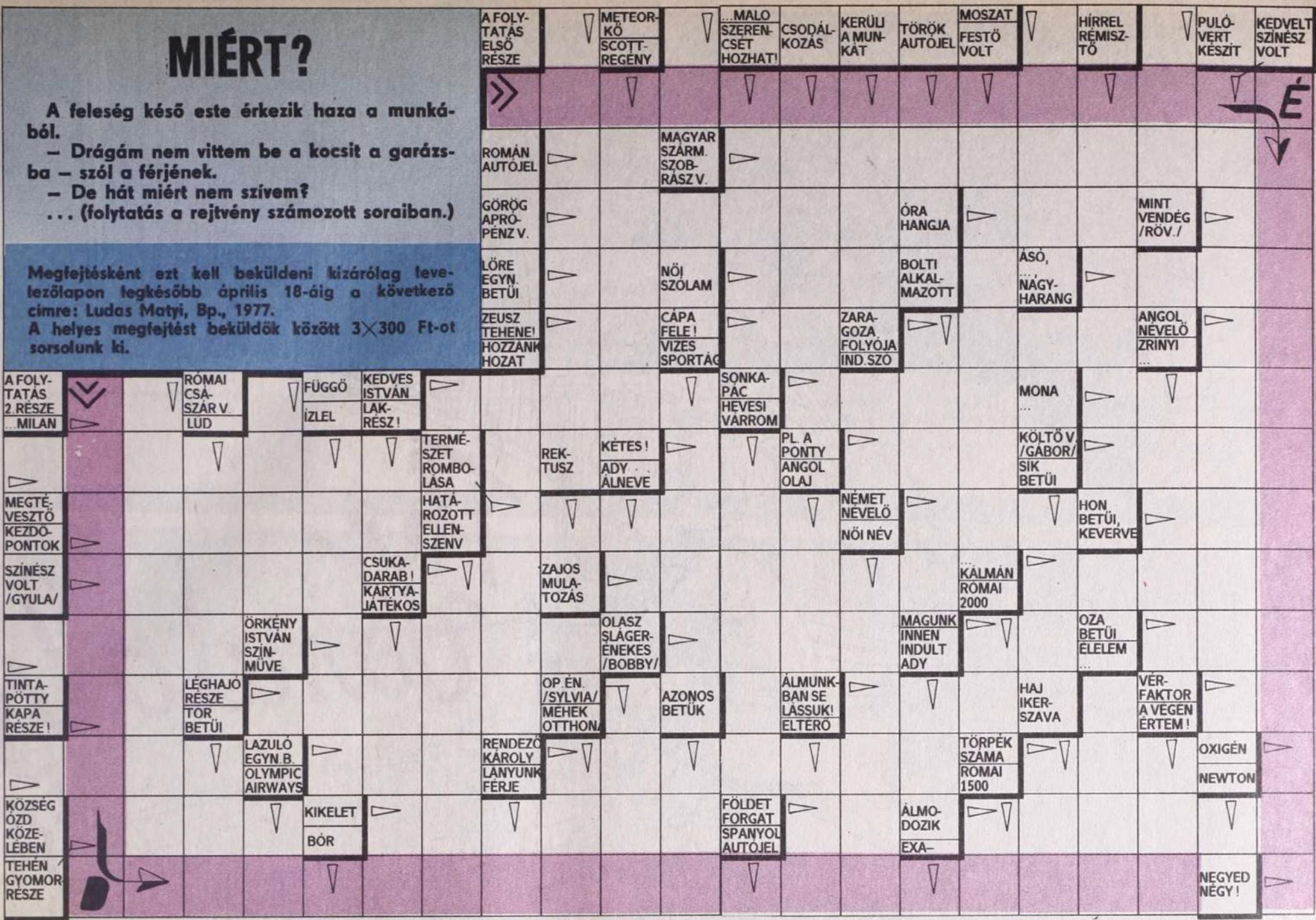
Kiszolgálás egységzsákonként (kb. 130 kg).
Vevőszolgálat: 166-0907

HA EGYSZER NÁLUNK VESZ, ÁLLANDÓ VEVŐNK LESZ!

MIÉRT?

A feleség késő este érkezik haza a munkából.
– Drágám nem vittem be a kocsit a garázsba – szól a férjének.
– De hát miért nem szívem?
. . . (folytatás a rejtvény számozott soraiban.)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 18-áig a következő címre: Ludas Matyi, Bp., 1977.
A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

HABÓKOS BÓKOK,
AZAZ BOLONDOS DICSÉRETEK.

E címmel indítja útjára pályázatát a Ludas Matyi szerkesztősége.

Hosszas magyarázkodás helyett egy példával szemléltetjük, mire is gondolunk.

Ismeretes, hogy a kamatadó eltörlésének alkotmánybírósági kihirdetésekor két magasrangú minisztériumi tisztviselő felugrott a helyéről, és kirohant a teremből. Talán még most is futnak.

Nos, ez a magatartás – habókos bókot érdemel.

Őszinte elismerésünk, urak! Felindulás ide, harag oda, nem verték meg a bírót!

Pedig nálunk a bíróverés – focipályán, vízilabdamérkőzésen, kosaras teremben – már-már hőstettnek számít, igaz?

Hogy mik a pályázat feltételei?

A pályázat csak nyílt levelezőlapon küldhető be, hatnyolc sornál hosszabb nem lehet. Közismert esetről kell szólnia, amely bizonyíthatóan megtörtént. A színhely – bárhol. A téma kötetlen. Politika, sport, kultúra, gazdaság...

A legjobb habókos bókokat folyamatosan közöljük, ha lehet, rajzzal is illusztrálják munkatársaink.

A pályázók között – akár „bekerültek" a lapba, akár nem – havonta értékes nyereményeket sorsolunk ki. Beküldési határidő: minden hónap 5-e.

Címünk: Ludas Matyi szerkesztősége Budapest, Gyulai Pál u. 14. Pf.: 1977.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató.**
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215–96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
90.2308/15-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134–0611

A 13. számban megjelent rejtvényünk megfejtése:
Fogd már végre be a szád, és úsz tovább!

300—300 forintot nyert:

Kormos Rózsa, Budapest XV., József Attila u. 2/b., II/3. 1158

Katona Béla, Szolnok, Vöröshadsereg út 31., 5000

Gondár Zoltán, Halászi, Dankó P. u. 1., 9228

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

JOGOS FELHÁBORODÁS

– Mit jön itt nekem azzal, hogy az előző parlament ilyen volt, meg olyan volt!
– Mégis, mit vár egy képviselőtől havi ötezerért?

SZUKI

